

பஞ்சாத்தினம்

இயற்றியது

ஸ்ரீகृதி. அ. சதாசிவம்பிள்ளை

१२३-२

சுகாசி

223²
S3 SA1

ARCHIVES

14 FEB. 1939

பஞ்சரத்தினம்.

இஃது

காலஞ்சென்ற “உதயதாரகை”ப்பத்திராதிபர்
சி. மத். அ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால்
மேய்யறிவுயுத்தல், முத்தினாட்டம் தீநிய
ஜம் போருண்மேலதாய்

இயற்றப்பட்டு

அவர் குமாரர்களாற்
பிரசரிக்கப்பட்டது.

PANCHA RATNAH,

A POEM BY THE LATE

MR. J. R. ARNOLD.

Tamil Editor, “Morning Star”.

Published by his sons,

S. T. & S. C. ARNOLD

JAFFNA
Strong and Asbury, Printers.
1898.

2227
8916

L. 21879.

6317 ✓

பாயிரம்.

கடதேகங்கள் ஆங்சிசயம். சாவே சிச்சயம். பரதை
யாத்திரைகாரர் அதற்கேற்ற பிரயத்தனங்கள் செய்வார்.
பரலோக யாத்திரைகாரரும் அதற்கேற்ற எத்தனங்குசெய்
தல் இஸ்திப்புமையா அவசியம். இற்கறக்குப் பலவரு
ஞ்களின்மூன் நாம் நேரய்வாய்ப்பட்டபோது இறந்து
விட்டோம் என்றசந்தம் எங்கும்பரம்பிற்று. தேசக்கதைச்
சேமித்ததற்பொருட்டு இரோதப்பெட்டியும் வருவிக்கப்பட்ட
தீ.

ஆயினும் யாத்திரைப் பிரயத்தனம் எம்மிற்காணப்ப
ாரமையாலோ, “கோதென்றெகான்லாதாக்குற்று” என்
சூற்போலவோ, தாயில்லாது சிறுவராலிருந்த புத்திரங்
இருபேர்க்குல மிஸ்ப்பிச்சையருள்திருவுளங்கொண்டோ,
காரணம் அதியோம், இன்னுஞ் சிவகாலம் சிவிக்கத் தே
வக் குத்தாவத்தனர்.

யாம் சுகம்பெற்றிரும்பியபின்னர், இனி வரும் யாத்
திரைக்கு ஆயத்தமாய்வருக்கவேண்டும் என்றும் சிர்ணய
த்தோடு, அதற்கு உபயோகமாகப் பத்திரையளர்த்தற்கு
ரிய நான்கு பாடல்களை இயற்றி அவற்றைச் சாதனைபண
ணிவந்தோம். அவற்றூல் நாம் பெற்றநூபவம்பண்ணும்
நந்தோடவாறுதல்களைப் பிரகும் அனுபவம்பண்ணினு
லோ என்னும் ஆஸை மேற்கிட்டதனுடே இப்பாடல்களைப்
பாக்கங்கத்தில் விட்டதனிக்கொம். அங்காணகிறநான்கு சிர
மாக, வைகிகவிழுயக்கணல் சிர்க்கலையராய்த் தாக்கம்
பிடித்துவரைத் தட்டியருட்டெந்பொருட்குப் பலவருடன்
களின்மூன் யாம் செய்து அச்சிடுவத்துடையதிலுத்த
வெண்ணும் ஆசிரியப்பாடலென்றை முதல் நிறுத்தனம்.

ஆங்கு விஷயப் பொருண்மான்மியத்தால் இவ் வைம்
பாக்கங்கும் பஞ்சரத்தினம் என்றும் காமகரணம்பண
ணினும். இப்பாக்கன் யார்க்கும் பிரயோசனம்பயக்க
வும், எமது அபிப்பிராயம் அனுகலமாகவும், இரட்சாழ
ஏத்தியின் அரவிக்கநேரும்திருப்பாதத்தன்னட அவற்றை
ஒந்திவத்தியமாய்ப் படைத்தனம். தேவன் எமது அன்
பார்ந்த துணிவை மன்னித்து இவற்றையும் ஆசிர்வதிப்பா
ராக,

இங்காணம்.

ஆக்கியேரன்.

மாணிப்பாய். 1890 ஆ.

PREFACE.

Ten years ago when we were laid up with a serious illness, report went abroad that we had succumbed to death and friends brought in a coffin.

But kind Providence spared us at the time; for what reason, we do not know. It may be that we were not ready to meet our Lord then, or that our Heavenly Father pitied our two motherless sons.

After our recovery, we employed some of our leisure hours for the preparation of a few poems, auxiliary to our postponed journey and serviceable for prayer and meditation.

Thinking it would be selfish to keep the poems ourselves, we determined to give them publicity with the addition of a poem of our earlier days entitled "an appeal to the unconverted" and christened the whole with the name of Pancharatnam, or the 'Five Gems,' on account of the preciousness of the subjects handled.

We now lay them at the holy feet of our Divine Savior with the sincere hope that they will not fail to do some good to the public.

The Author,
Manippay,
1890,

பஞ்சாத்தினம்.

காப்பு.

திருவார்தாபஞ்ச ரத்தினங்கால் செப்ப
அருவா மமல எனித்தான்—குருவாகச்
ஷதலத்தில் வந்துபெரும் புண்ணியரட்சண்ணியஞ்சு
பாநித்தான் பாதங் துனை.

க வகு. மேய்யறிவுறுத்தல்.

நிலைமண்டிலவாசியப்பா.

திருவருள்வடிவாம்-சிற்பராந்தன்
அருவருவாகிய-ஆதியமபரமன்
அண்டமுந்தேசாமஞம்-ஆலிரங்கிரணஙும்
சண்டமாருதமொடு-தரணியுந்தங்தோன்
கேவவார்மழைபொழி-தொண்-ஆழுஷிவும்
கிலவரர்கலியேரகி-கேமியுமளித்தோன்
கண்டுகைறபுணமீன்-குலவிலக்காதி
கண்டியசாராசரம்-எவற்றையுமீங்கோன்
தந்தபல் ஆயிரக்குத்-தலைவராய்மாந்தனர்
அந்தமிலநுள்ளால்-இன்புடன்படை-தப்தோன்
ராவுமதாம்பெருடு-பயோதுதீதாழ்ந்து
சாவுறவாகரமீள்-தகுமட்டையாகச்
ஏற்குகுவீங்குடன்-தாபளித்தான்ட
அற்புதன்பறாம்புயம்-ஆயிரக்கரமென்

சோமை—சந்திரன். ஆயிரக்கிரணங்—குரியன்.
மாருதம்—காற்றம். ஆர்கன்—சமுதநிரம். கூமிய—மூக்.
பயோது—கடல். புணை—தெப்பம்.

சிக்கதயிலேங்கியும்-கிரந்தனிலுறுத்தியும்
 சங்கமார்க்குவர்தங்-தாண்மலர்பளிந்தும்
 ஓயினாங்கடையேன்-நல்லுணர்வில்லேன்
 தயனவிலவயனத்-துணிந்துடன்புரியேன்
 ஒதுமாஸைறப்பொருள்-உளமதினிலுத்தாப
 பாதகம்பலபரி-பாவசிகாமண
 ஆனபல்லதிலிடே என்-அறைதருமொழிகளை
 குனாவாகரமாம-நல்லவரிகழார்
 என் ரூந்ததனிந்தபின்-என்விறப்பினராய்
 ரின்றிடுகேசரே-நிகழ்த்துகின்மொழி
 என்டிவைதமக்குநீர்-ஒரெதரமாற்றமும்
 விண்டிடாதன்பொடு-விருப்பியுட்வொண்டிட
 உங்களைவேண்டினன்-உலகமோவநித்தியும்
 மங்குலார்யன்னென-மற்ற துவிரைவில்
 மாய்ந்திடுக்கேதான்றிய-வளம்பொருள்சகலமும்
 ஆய்ந்திடல்லந்தவா-றழிந்துமிதற்குச்
 சான்றுவேதாகம-சாஸ்திரமன்றிமற்
 குன்றவர்வார்த்தையென்-றஜையகுமரிதீர்
 ஆதலாலசித்தியும்-ஆகுமிப்புவியின்
 மீதுறவாழ்க்கைடை-விழுலெனவனர்வீர்
 இந்தயினவரழ்வாவுடிட்-ஏயமானன்றணைச்
 சிந்தயாங்கத்ஸியிடைச்-கீர்பெறத்துக்கிப்
 பார்த்தாலதுநிழல்-பறந்திடல்போலவோர்
 வர்த்தைப்பகடமுன்-மஹதங்கதிடுமென்றும்
 நிர்ஜுமேர்த்தமிறிப்ப-கிகர்த்துமென்றும்
 ஆர்த்தருபுகைபோல் அகன்றிடுமென்றும்
 பற்பலவுஷமுறிர்-பரிவொடுபகர்ந்தனர்
 தற்பழுமலரதிட்லர்-அசத்தியமில்லை
 மாயமாம்புவி-வாழ்வுவிரவிட்டுங்கு
 கௌயமாபுரிநிலை-கழுநிடக்கேகண்மின்

காம—உறுதவி—ம. மங்குல—முகில்.
 தியமரங்க—துங்கர. காபம—நடால்.

க வது. மேய்யறி வாத்தல்.

9

அம்மையுமப்பதும்-அன்பினிலிசைந்து
செம்மையாயியற்றியதற்குவர்வீட்டு
ஆங்கதில்லவளைக்கண்-ஆதிபவெதும்புகள்
ஒங்குதுற்றும்பட்டோ-இதற்குற்றிரண்டாம்
வன்னனசமுருந்து-மருவியபத்தனம்
வின்னுக்காளாமாம்-பெருங்குடிலிதுகெடும்
தோலத்திலே-துலங்கிட்டேயப்பத்து
வீலமாம்பல-விசாமுந்தலைசதைக்கழங்கு
இப்பெரும்புரததுன்-இரத்தாசயத்துடன்
செப்பிடுக்கலாசம்-செறித்தருமங்களும்
மூனையுரம்பும்-மோழித்தருச்சமலப்
பேஷழும்பிறவும் பிறங்கிடுகாடியும்
நாளமுக்குழல்களுடைவின்றிடுக்களும்
கோளமும்பிறவும்-குழுமிழவரங்களும்
ஐம்புலவேடர்வாழ்-அருங்காலென்றும்
செம்புனல்பொகித்தரு-சிறுகுடுகென்றும்
சோறங்களுடுபெரும்-நாருத்திடதென்றும்
குறுக்குமைமணக்-கொள்கலவெமண்றும்
ஐயபல்துவவைமயாஸ்-அவர்க்கணராய்க்கை
பாவிரமாயிவன்-பகரவோடுவன்றாம்
எப்பொழுதாவிளைம்-இப்பெருங்கடமது
தப்பறவுடைந்திடும்-கத்தயமறிதீர்
எம்பகவானெமக்-கிட்டஙல்வயதீர்
ஐம்பதென்றேசிலர்-அவற்றனர்சிலர்தரம்
எழுபடதன்றுவரததன்-இதந்தொருபத்தினை
வருவறக்கூட்டு-யகுந்ததமுண்டாம்
சொல்லுமிழலுள்ளு-தெருக்கப்பதுவயதின்
எல்லைதான்னாங்கு-கிடையவரிடா
மோதுமாருந்தால்-முதிர்பழுமன்றிப்
போதரும்பெருக்காய்-வெள்ளென்னீழ்தல்போன்
அம்மை—தாய். பகதனம—கட்டி.
கஞ்சாளம—முழுவிவதும்பு. கடம—உடல்.

பரவியத்திற்குணர்-பல்லேகானை விற்
 கோலைற்றிறகுதனர்-குறிட்டூக்கம்
 போற்றியவிடலைற்ற-பொன்றினர்கோடு
 காறாலுமாட்டுக்குற்ற-காய்க்குவரவிவுள்ளம்
 மூப்புவக்கிறக்கீடு-மாழியுமின்வுக்கிள்
 வாய்ப்பப்பதேஷுவரிடுவு-வையகர்த்துவதிய
 கோவிதும்விழுக்கிறும்-தீடுபோரினும்
 காவெரியாகியாம்-மீமடு-கவெய்வற்றிரும்
 துண்டி னுக்காண்டி நூபுக்கூர்க்கூலக்கீ
 காண்டிடபூட்டினும்-குவை மூட்டொறிபங்
 சரதுவெஞ்சுமூம்-இலைக்குக்குக்குருகுச்
 சாரிக்கபோலெத்தர்-நாவிடுவைஷுக்கூயும்
 மண்டிக்கொள்ளோடு-மடக்கிடமாய்க்குவுக்
 எண்டொகைகாண்டிடல்-எவ்விதலிலிட்டுரும்
 காவுவந்திடுவதை-நாவொத்திப்பை
 ஜுவுடையார்க்கும்-பொதுவாய்வுதுவும்
 வங்கிடுஞ்சாயது-வாகிக்கல்லியால்
 அந்தநூற்றுண்டின்முன்-அலை குறைதன்று
 கூவுதாாஸ்பார்த்திடிஸ்-வரு-நூற்றனில்
 சித்திகரதன்விலை-ஏதுக்கிட்டுமெபது
 கெடுகுனுமயப்பதைவிட-சித்தவுமபதுதனில்
 முனிகுலுன்றனராய்-முன்ஸுக்கிலெந்தவும்
 தொட்டில்லாட்டுக்-தொட்டர்க்குடுக்குவுக்குவும்
 மட்டுமழலைகள்-வழுங்கவஞ்சிற்றில்
 ஜுக்கவுஞ்சிறுபகுத-அடிக்கவுஞ்சிறுபேர்
 ஜாக்கமாயுகுட்டலம்-து-வுமாடவும்
 பள்ளிவிற்கல்வி-பயின்திடமுயவையும்
 தெள்ளியபாலியந-கிர்க்குடசெடைம்
 ஜுக்கயாற்பாள்-ஆறுவரையத்தூள்
 சகமரமிலக்கிப்பாம்-விலக்கவைஷாய்க்கிட
 நூற்றல்-கொல்லல். கரணம்-மஞ்சி.
 சாரிக்க-குழல்கரற்று.

நால்காரயாண்டலவு-நடந்திடக்கானோயில்
 பதுபுறாட்பான்-இரண்டுமிஞ்சியவே
 மிஞ்சியவாங்கத்தில்-விரும்புமேஹாண்டு
 பஞ்சலக்கணமுதற்-பல்கலைபார்க்கவும்
 காரியைநாடவும்-நல்லளங்கேதடவும்
 வீரியஞ்செறிதருவிடலையிற்சென்றிட
 ஜங்கெதாடுமூப்பான்-ஆண்டுமீந்தனவதில்
 செந்திருவண்ணயரைச்-சேர்ந்தான்மகப்பேப
 ரடையவாண்டொன்பான்-ஆடவத்தேநடிட
 இடையின்மீந்திருந்தன-இருபதோடாதே
 எஞ்சியவிவற்றிடை-இன்னிசைக்குழவிற்
 செஞ்சிருரறைதரு-சிறமொழியனிதென
 உச்சிமோங்கெதங்கிளல்-உக்கலையேற்றவும்
 கெரச்சையங்குதலையிற்-குறுநலைக்கொள்ளவும்
 தண்ணட்டின்கிணியொடு-ஏதங்கைகளாகியாக
 மண்டுபல்பூண்கள்-மலிங்குடலைவிக்கக்
 கேட்டகமகிழவும்-கீளாத்திடுமக்களின்
 ஆட்டமதாநியில்-அன்புறவாருண்
 டாவவிருக்கஶ்-தகன்றிடவின்றுற
 சேடமோரிருபது-திகழ்ந்ததுதெரிவீர்
 இந்தவேரரிருபதில்-இன்புடனின்றெடு
 அமந்தர்தம்மணங்களில்-மனங்களிகொள்ளவும்
 சுறையுமிருமலும்-இசைக்குடனைமூம்பவும்
 பீளிகண்சாறவும்-பேருடல்வாடவும்
 கீட்டினுக்கிளிகரம்-வேண்டியதின்றென
 ஆட்டுதுக்குருமும்-அவுமகித்தேசவும்
 அன்னமுழுதக்கமும்-ஆடையுந்தவிர்க்கு
 மன்னியவொருகோல்-வாங்கிமுன்னுன்றிக்
 காலெரருமூன்றுப்பக்கு-குடிநலையொழியவும்
 மாலுறுமயக்கம்-வரவரவளரவும்

நாரி—பெண், வனம்—ஒசல்வம், சிறுர்—பிள்ளைகள்

உருளவுக்தவழுவும்-உருண்டிடன் நிரும்பிப்
 புரளவும்பஞ்ச.பொறிகள்குன்றிடவும்
 வெட்டியகட்டைபோல்-வீரதூடல்கிடக்கச்
 சுட்டியமயானம்-சுமங்கிடுமளவாய்

 அடைந்திடுமிருபான்-ஆண்டுகல்விருத்தம்
 கடந்திடமிச்சமாப்க-கண்டிடுசேடம்
 ஜன்றையுங்காணேம்-ஒகோ!யாம்முன் ஜூர
 தன்றியபாலியும்-தொடங்கிழுவ்ராண்டு
 பருவமுழியற்றிடப்-பகர்ந்திடுபணிவிஸடக்
 கருமையிலருமையாம்-உரும்பணியொன்று
 டதிசபமதிசயம்-அதனைசிர்கனவிலும்
 மதியுறவினையீர்-மற்றதுசிருவைத்
 தேடிடத்திறரகடல்-தினங்தொறுந்திரிவதும்
 காடுகாடாடுகர்-கடப்பதுமன்றும்
 குணனிறசெல்வமேர்-இழமப்பொழுதாயினும்
 தானிகூயாதது.சக்கரக்காலபோல்

 மாறிடும்பின்னையிவ்.வவயமாண்டிடமுடி
 ஏற்கிமரசனு-மிருபபஶமோவெனிற்
 சத்தியமாங்கது-காலுமன்றேதெனிற்
 கொற்றுநன்மணிபுகீஸ்-குவடகிழரநிடவரி
 ஆசன்ததிருந்தா-சாண்டுமரசரும்
 போசனங்கிடயாப்-புறங்கடைபோக்கு
 ஐயமேற்றிடவரும்-அதான்நெனிலில்லறம்
 செய்துவாழ்த்தினவியயச்-சிறுவராத்துறங்கு
 காணகாதிரித்து-கந்தசூலந்தினும்
 வானப்பிரத்தனுய-வாழ்ந்திடலோவெனின்
 ஆங்கதுமன் அமற்-தனவயலராமன்றேற்
 பாங்குடனால்தினைப்-பகர்ந்திடென்பீரேல்
 அன்னைதன்கருக்குழி-அடைந்திருந்தொன்பது
 மன்னியதிக்களால்-மனிதலங்கோன்றிய
 வயயம்-பூமி. கொத்து-கூட-ம். அரி-சிங்கம்.
 திங்கள்-மாதம்.

நாள்கூடமுதலாய்-நவி துபஸ்லிஷ்டபூ
 அனுரூதெங்களை-ஆசரித்தாண்டவன்
 தங்கருளாகமம்-தலையினைச்சுமாச்ததில்
 முந்தியபோதம்-முழுவதாகதெளிக்கு
 சந்தக்ருமொழியினுற்-தலைவனையனர்ந்தவன்
 அற்புதவருளினுல்-அகந்தனைமஞ்சனம்
 ஆட்டியுள்ளசுத்தம்-அகற்றிமெய்யன்பொடு
 காட்டியதிருப்பணி-கடக்திடாதவனருட்
 சார்பினுலம்பரண்-ஈலோகமகடதலே
 ஆர்பொருளெனத்துணிக்-ஈமர்தலேயப்பணி
 என்றுக்ருணர்கிர்-எனவுரையாட
 ஈன்றுக்ரவின்றது-நாமதயினிமேல்
 ஆவலாப்த்தேம-அடைக்ருவமிஸ்காள்
 ஒவதற்கவுயியம்-ஒன்றுமின்கின்றெனில்
 ஜையயோ! கீங்கள்-அணைவருமோசம்
 பையயேபோன்ற-பரமஞ்சுப்பும்
 ஓலையுங்கதுநீர்-உதுமெனவன்னிடா
 வேலையில்வாந்திடும்-விழிக்கையில்வாந்திடும்
 உண்டகங்களிடொண்-டிறுகையில்வாந்திடும்
 கண்டகண்மூடும்-கண்த்தினில்வாந்திடும்
 இன்றோனையோ-இரவிலோபகவிலோ
 அன்றெருருவாரமோ-ஆடுத்திடுதிங்கலோ
 இந்தவற்கரமோ-இனிவருமாண்டோ
 பிரதுமாயனமோ-பேரக்களிப்புடன்
 ஒடிடும்பொழுதோ-உறங்கிடும்பொழுதோ
 காடுடன்பலூர்-உட்டிடும்பொழுதோ
 ஸ்ட்டிலோவல்ளிலோ-விருந்துகொண்டாடியுண்
 டாட்டுதும்பொழுதோ-அவைவிரைந்தலூகும்
 காலமுமிடன்றீர்-கணவினுமநிரீர் *
 ஏலுறுபல்களை-எவற்றினுமநிரீர்

மஞ்சனம்-முழுக்கு. சாலோகம்-மேட்சம்.
 வற்சரம்-வருடம். ஆயனம்-ஆவஷ்ட்ரபாதி,

வருவதுமாத்திரம்-மறுக்கொனுவன்றும்
 திருட்டீஸ்ப்போலவே-சேர்ந்திடலெதிர்போய்
 ஆர்த்துப்பாருளர்-அன்னைதங்கூதயடோ
 வாரணிஸ்திட்டமீனா-மக்களோவன்றிக்
 கரணியோபனமோ-காவல்செப்யரசர்தம்
 ஆணியோடேணையேர-ஆரியதன்டணையேர
 கப்பமேரபினையோ-கருநயில்வுலகக்
 குப்பையாம்பலபொருட்-குகையுக்கோவந்தலை
 போவெனிற்போகா-பொதுமெனிற்பொறுக்கா
 ஆவெனிலைசாயர-அழுதிட்ட்தலைக்கா
 எனிதீஸப்பூசை-இரக்கமற்றெறுத்து
 வலியுறவாங்கி-வாயிடைக்கக்வல்லபோல்
 மரணமாக்குதான்-வாத்துமையீர்த்துக்
 கரணமைம்புலஹுஷ்-கலங்கிடகடாத்திச்
 சருவழூரணஞும்-தயாநியரகிய
 அருவமாநிதி-அம்பரஞ்சனம்
 முன்புமைசிறுக்க-சூலகாரணஞும்
 கொன்பயங்கிடநீர்-குவலையத்துறைநாள்
 ஈட்டியபுன்னியம்-எலையெயைவுயென்று
 மூட்டியவெரிபோல்-முனிந்துமைவினவில்
 என்னுரைமொழின்றி? - ஏதினைப்பகர்த்தி?
 அன்னயைம்பரஞுர்-அழுன்றுமைச்சபித்து
 மாநரகேகிநீர்-வாதனைபெறுமென
 வானமுந்திசைகஞும்-மன்றெழுடுகிடுடன்
 நாசமுற்றலைசைய-அநைந்துவானேல்
 எச்செயல்புரிவிர்-எய்விடமொளிப்பிர்
 பாதலத்தோடிஞாற்-பரமஞமாங்குளன்
 மீதுறபிறவிடம்-விரைந்தாநிரோஷில்
 ஆங்கஞமுளானவன்-ஹையயோ! இன்னைகிர
 யாங்கணமறாகிர். யாரிடமோடுகிர்
 கப்பம்—இறை. பூசை—பூனை. கொண்—பயம்.
 குவலையம்—பூமி.

வானமேயலையே-வையமேபல்வகை
மீனமார்கடலே-மேவியங்களை நீர்

காத்திடுமென்னவ-காக்குமோவன்றேல்
ஆத்தனூர்பணி பபஷ்-குருநாழுந்தி-
வாந்தாவகையில்-வையகந்தனிர்
உய்திமேறுபோ-தலைகோலிகளிற்

கிக்கிமர்தேவன்-திருவளமிருங்கிறும்
பக்கமுள்ளன்பாற்-பரிவிஞ்சுதலிய
ஆகமந்தஜவிடா-தங்களைப்பகலும்
வாகுடன்வாங்கி-வாசியுங்கற்பணி

பந்தறையுங்கடவிர்-பாங்குடனங்கள் நிக்
கொத்தைதயுமறைகிர்-குவலையப்பெருங்கடல்
ஆழங்கியருலகம்-அழிந்திடுமெறுநிதம்
வாழ்ந்திடுமென்றும்-மனசிலைமதிமீர்

மூஷ்ணதானிருந்தவர்-மூடி-நஞ்சேற்று
விந்தையாய்வேற்றுவார்-விந்தனரின்து
இன்றுவார்நாளை-திருப்பதொய்யென
நின்றிடுமூதமொழி-நின்கனுமுணர்வீர்
ஆதலாலறிவிலர்க்-கறைந்திடல்போல
ஈதலாமுங்களுக்-ஒசைப்பதென்னினிமேல்
உலகதன்பாறத்-தொட்டியேறிது
விலக்டாதழிந்து-விளைவலியதனுல்

மேராசமாய்ப்போகிர்-மூகிழ்செறிதாமரப்
பாகிஸீவிகடனீர்-பற்றிடல்போலவும்
புனியினற்பழத்திற்-பொருந்துமோடொப்பவும்
இழிவுறுமூலகுடன்-இசைந்துகிருப்பீர்
ஆரியப்பாவை-யாழினுமாங்குதம்
காரியபேமகனுப்க்-கருத்துவைப்பவர்போல்

ஆத்தன்—கடவுள். அல்—இரா.
வாகு—ஒழுங்கு. பாகிஸீ—பச்சைவிளை.

எவ்விடமிருப்பினும்-எந்திகீஸபமரிஞ்சும்
அவ்விடங்தேயனை-அங்புடன்வணங்கிப்
பாவவேராறுத்துப்-பாஞ்சமக்கருள்செய்
மேவுசாலோகமாம்-கீடுசேர்க்குவிரே.

மெய்யறிவுறுத்தல்
முற்றிற்கு.

உ வது. முத்தினாட்டம்.

எக்காலக்கண்ணி,
வென்செக்கால.

- 1 பூவரன்புள்ளாதி பூதங்கடக்கலிக்கும்
தேவாவென்பாவிதுக்குண் ரெவிடொலிப்பதெக்காலம்?
  - 2 கண்ணேயென்கண்மணியே காலிலிக்குவிஞ்மணியே
பண்ணுற்றுக்குமெனிப் பார்த்தருஷவுடைக்காலம்?
  - 3 ஈனப்பிறவியெடுத் தெல்லியிலாத்தீஶசெய்தேன்
வாளவாநியன்பால் மனித்திடுவுடைக்காலம்?
  - 4 எங்குமாயெல்லாமா பார்க்குமருபிலைபரா
கொங்கார்ஜின்பாதமலர் கட்டித்தலெக்காலம்?
  - 5 சின்னருளையென்னிலிட்ட கீரணன்றுத்தல்லாமல்
என்னரசேயென்றன் இளைப்பகற்றலெக்காலம்?
  - 6 ஈனப்பவத்தெடுக்கால் ஈடுழித்துலங்கேட்டினைக்
கோணேசின்பாலமழுத்துக் கொள்வதுதானெக்காலம்?
  - 7 அங்பருள்ளமாமாங்கில் ஆனந்தநடக்கமா
டெப்பரமாகின்சுத்தி ஏற்குவதெக்காலம்?
  - 8 சின்றனிலச்சினையும் சின்னருளின்முத்தினரயும்
என்றனமேலப்பாவைத் தெண்டியிரிப்பதெக்காலம்?
-
- புனல்—சமுத்திரம். வின்மணி—குரியன்.
கொங்கு—வாசகீ, அரங்கு—சுபை, இலச்சினா—துறி.

- 9 உன்னைத்துறந்துலகில் உய்வேணுவென்பரமா ஏனைப்பவுக்கிறைமீட் மடேற்றலெக்காலம்?
- 10 வெள்ளக்கருளியனை வேதாநநாயகனே கள்ளத்தாழ்மீடுகளைக்குக் கூதருதலெக்காலம்?
- 11 பாழுகமஸ்கரியேன் பாவுத்தொழிற்குரியேன் கீழிப்பறைப்பாந் விருப்பமுறைக்காலம்?
- 12 ஜூயர்களின்செங்கமல அஞ்சலவடியென்றலைமேல் கலையாயோலைத்தலை மானிக்கலெக்காலம்?
- 13 உன்னக்கழியதாப் பற்றபத்திக்கிய்யூற்றி ம்? விள்ளொனியேற்றிரணையப்பா விண்ணேற்றலெக்கால
- 14 உரோமஞ்சிலிருக்க உரோகட்டிமாறவத்தா சிரோவணக்கஞ்சிசப்யேனிச்சிருப்புத்துடைக்காலம்?
- 15 சுட்சிதானந்தத் தலிப்பெருளேபூரிசுக இச்சயில்லீற்கேளையினி ஈர்த்திசுடுத்தலெக்காலம்?
- 16 புன்னியத்துக்கநியனுப்ப போனவுள்ளென்பர நின் கண்ணருளான்மீட்டுச் சதியேற்றலெக்காலம்?
- 17 நின்றெறுண்ணடவிட்டுகிழம் நீன்பேயின்றெறுண்டுபுரி வன்றெறுண்டனேகீயப்பா வான்னழப்பதெக்காலம்?
- 18 முத்தொழிலுஞ்செய்தருளும் மூர்த்தியேபாவகிறை எத்தொழிலுஞ்செய்தேன் இடரக்ளவதெக்காலம்?
- 19 அங்கத்துணக்கடலே அடியார்பவப்பகடே காலம்? சினகதெனையென்னாதுவின்பாற் சேர்த்தனைப்பதெக்க
- 20 எங்காணிற்காங்பலென எல்லையற்றகாதல்கொண்ட சின்னவனையாகினையான் தெரிசிப்பதெக்காலம்?
- 21 சுருஷுரில்வந்து கலக்கமுற்றேனப்பானின் பெறுதுறைக்கண்டுமிகுப் பிரமமெபறலெக்காலம்?
- 22 விண்ணேர்கள்பாடி விருப்பமுடன்றெறுண்டுபுரி அன்னூல்யாண்டுசலிதந் தகமகிழ்றுதெக்காலம்?

அஞ்சலவடி—அழகானபாதம், மால்—மயக்கம்,
சுர்த்தல்—இழுத்தல், பகடு—செப்பம்,
கருஷு—கரப்பம், பிரமம—மெய்யறிவு.

- 23 என்னையிடாதென்றாரே இன்பரங்கின்சுமுகம்
அன்றூதற்குநவாகமீர் ரத்தமைகரள்வெக்காலம்?
- 24 ஆனந்தபாஷபம் அருவிபோற்பாயாப்புல்
ஈணனெண்ணத்தேவாக ஏற்பதுதானெக்காலம்?
- 25 மேகமதையாசனங்கொள் விண்ணவனேகின்சுமுக
தாகமுத்தேவாத்தைத் தணித்துவிடவெக்காலம்?
- 26 பேயக்கணங்கடாண்குருமிப் பெரிதுலைத்தென்னாருயி
ஏருத்
சாய்க்காரமுனத்தாயான் சயம்பெறுவதெக்காலம்?
- 27 கன்மங்கோலைக்கவிந்தக் காசினியில்வங்தபாரா
என்பங்குசின்னிட்டில் ஏற்றுறைவதெக்காலம்?
- 28 பாவமெலூஞ்சங்கவியாற் பன்னுட்டினிப்புண்டேன்
தீவாய்ப்புகாமலப்பா சேர்த்தழைப்பதெக்காலம்?
- 29 அன்பருகரபண்பிழுரை ஆயினுமத்திருங்கவவுகொள்
என்பரமாவென்னுரைகொண் டின்புதுதலெக்காலம்?
- 30 மானமொழிந்து மனசழிச்சுரவாமல்
ஞானவனர்வொடப்பா நான்வருவதெக்காலம்?
- 31 தன்னையறிவான்தலைவகையையாவறிவான் [லம்?]
என்றாமுகரபொய்த்தென்றுன் ஏழுந்தருள்வதெக்கா
- 32 சூரியர்கள்கோடி சொலித்திட்டபோற்சோதியாளிர்
ஆரியனையென்னைகின்ஹீட்கழைத்திடுவதெக்காலம்?
- 33 பேரருளின்குன்றே பெருஞானலீபிக்கடேயே
சோருமதியேற்குன்று சகம்பொறுவதெக்காலம்?
- 34 நன்மைப்பிரகாச நாதனேகின்சுதிதிக்
கென்னைவரச்செய்தமுத்தி பிறபுகுத்தவெக்காலம்?
- 35 அருணமொழியாற்றேற்றியதியார்த்தாகைப்படுத்திக்
கிருபாகராசிவத்தைக் கிட்டுவிப்பதெக்காலம்? [லாம்]
- 36 வாய்த்தபெருவரழுவேயிப் பலவயகத்தின்வாழுவதெ
பேய்த்தோய்க்கண்டேன் பிறப்பறுவதெக்காலம்?

பாஷபம்—கண்ணீர். ஆரியன்—கடவுள்.
தீபிகை—தீபம். பேய்த்தேர்—கானல்,
தேவி—ஸ்ரீமார.

- 37 தேகலுடன்றே கிடைனாத் தேர்ச்சுவரவுள்ளதோரு
ஸ்ரூபமற்றேனத்தாவுன் ஞேகிறைவுதெக்காலம்?
- 38 யரவெண்ணெதன்லேதும் இருசிசுருக்கும்போக்கியென்
கும்
ஶாஞ்சனவாவுண்பான் சந்திப்பதெக்காலம்?
- 39 பாவத்தின்முருடனே பற்றாறுத்தானென்பாமா
கேவலத்தைத்தாக்கிறென் கெவியகற்றலெக்காலம்?
- 40 போய்யங்கமரமையிடப்புக்கழுங்கமேழையைக்
கையாலோஜுக்கியையா கரைப்பறித்தலெக்காலம்?
- 41 சொர்க்கழுடன்குற்காகம் ஈத்தமாயில்கூயென்று
தாக்கமிட்டபாவியையா தயைபெறுவதெக்காலம்?
- 42 தேசத்திரைக்கிருக்கும் தேம்புனியுகல்லோடும்
ஆகவிருந்தேனக்கா அழுரமுறலெக்காலம்? [l]
- 43 சோப்புநத்திற்கண்டவெளாம்குணியமையாவதபோ
இப்புவிவுயக்கண்டேறுன் இட்டமுறலெக்காலம்?
- 44 வேற்றுக்கொண்டோனதனை விட்டிடல்போலென்
பாவத்
ஶோற்றவுகுத்தன்னியையாறுயமைப்பெறலெக்காலம்?
- 45 ஒடச்சிவையிருக்கால் உங்குவாராதிங்கிருக்கேன்
தேடவத்தானுத்தை சேர்த்தனுப்பலெக்காலம்?
- 46 மன்னுவெலுதித்தகடம் மன்னிறுவைட்டியினிக்
கண்ணுவுவதென்னப்பா கலந்தாள்வதெக்காலம்?
- 47 சிரில்விழுஞ்சாவையென்னிலத்தில்லவத்தபுண்மைக்
சார்புதொடைத்தையாகின் சார்புபெறலெக்காலம்?
- 48 ஆகாயொருகோடி அலீச்சல்லடீகாடியதாய்
வேசாறிசீனையப்பா விண்புகுத்தலெக்காலம்?
- 49 சின்னடியார்க்கட்டமஜல் கேயெழுத்தேனப்பாயான்
உன்னம்மேலிச்பாய் உவந்துவறநலெக்காலம்?

ஶர்—வேர். கேவலம்—மோட்சம். அக்கண்—பாவமில்லாதவன். குழுதம்—முத்தி. வேற்றுகு—வேஷம்,
கடம்—உடல், குடம். கண்ணுயறு—ஏஜனப்பது.
வேசாறல்—துக்கமடைநல்.

- 50 களங்கமற்றசுத்திரனைக் கண்டிருக்குவதன்விகாரய்
உள்களிந்தேனப்பரயான் உண்மருவலெட்டாலம்?
- 51 சங்கியாதிச்சொக்கத்தின் சங்கோஷஞ்சத்தியமென்
நிச்சிருக்கேண்டியா என்னவிலிப்பதெல்காலம்?
- 52 கண்ணுருசித்ததெட்டாக் கல்லாக்கயவன்மணம்
பண்ணுக்குமென்பரவின் பழவிதரவெலக்காலம்?
- 53 என்பனிவிகாண்ணப்படுத்தும் என்பரமானின்பால்வந்
ஆன்பனிவிகாண்டுன்னுடன்யான்னுன்றுபடவெலக்காலம்
- 54 பத்தர்பரிசுத்தர் பரிக்கிருபாளின் றுநெராழும்
கர்த்தாயாரனின் சமூகம் கண்ணிதொழுவெலக்காலம்?
- 55 குழுங்கேபழுத்த நன்மைம்போல்யார்யர்க்கும்
படுபயணில்பாயிலையா பார்த்தவிரதவெலக்காலம்?
- 56 அச்சுதனையிச்செனை ஆழியதுட்புக்குலைக்கிதென்
இச்சைகெட்டின்பதவி எய்திதேவெலக்காலம்?
- 57 தேவர்க்கிழமீபெயத் தேவாளிக் குபடியேன்
தூஜவுவிட்டுன்பாங்கர் புரவினித்தவெலக்காலம்?
- 58 சின்மகாந்தமாச்செவலியும் நின்மொழிதங்காவளமும்
என்னவென்னும்ப்பா ஏற்கருள்வதெலக்காலம்?
- 59 சிறிபேசுத்தபேன்யான் செய்பிகநூயாவும்பொறுத்து
அறகுணவத்தாவெனக்குன் அண்பிருத்தவெலக்காலம்?
- 60 அம்போருக்பதங்கங் தப்பாபாகழிப்பேர்
இன்பபதமேற்றி இதம்பொழுதவெலக்காலம்?
- 61 மறந்தமுளைவிகையா மரபாயியான்சனா
கிறந்தமுத்திசேரும் திறம்பிபதுவதெலக்காலம்?
- 62 காய்ச்சியபானையபோற் கலந்தண்டபின்டமீலாம்
வாய்த்தபராங்குமுனைணை வாய்ப்பணிப்பதெலக்காலம்?
- 63 சமூகாரங்கின்பமத சாசுவதமென்றுவிராலி
மமநூத்தொண்டேற்கையாகின்வாழ்வுதவுவெலக்காலம்

ஈங்கித்தல்—ஈயமுறல், கயவன்—இப்ரமதன், அச்சுதன்—அழிவுற்றவன், இகுத்தல்—சாதல், அம்போருக்கம்—தாமரை, சனகன்—பிதா, ராசுவதம்—நித்தியம், மீமநத—ஈக்ரநத.

- 64 புந்திரரவாற்றுவிற்களிலித்துப் பொய்யாரூலகவின்பப்
மித்துக்கொண்டேகிணையயா பேஜுதருடன்க்காலம்?
- 65 பொன்செருக்குமன்செருக்காம் பொஸ்லாக்குறைசே
ற்றின்
கண்சரிஸ்தேஜையாகி கணவதோடைத்துவெலக்காலம்?
- 66 ஜம்புஸன்கள்செல்லுழியே ஆறு யலைக்தேகிணையப்பா
அும்பியுட்சேல்லாதாற்றமை கொன்வதினியெதக்காலம்?
- 67 பேய்போள்ளுத்துப் பிரபஞ்சகாட்கீஸ்தேன்
தாய்போலைக்கிணையயா தாபரிப்புதெதக்காலம்?
- 68 காலமெலாம்வீணுயக்கமித்துவத்திற்காபந்தகீஸ்தேன்
சாலையயரதல்ளாமற் காயகூட்டுவெலக்காலம்?
- 69 கண்ணறமறந்தோடும் சுற்றுவயுண் டோகாவலனே
என்றும்விடாதன்னை இரட்கிப்புதெதக்காலம்?
- 70 அமுதேசருக்கண்றயே ஓரளக்கிண்பூரணமே
சமீதயெனகான் சார்ப்புத்துவதெதக்காலம்?
71. கருணைகரனேயென் கண்களிழுத்துக்கொக்கவென்முன்
அருளேனுடயமெனவச் தாடோற்புத்தெதக்காலம்?
- 72 கல்விப்பெருமகிகான்டு சர்த்தனே சின்னைமரங்
தல்லற்படாதுதுதுத் தாட்கோன்வதெதக்காலம்?
- 73 அன்னைவிப்பதில் அவதரித்தகாண்முதலாபி
என்னைப்படிரந்தபரா எற்கருஷ்வதெதக்காலம்?
- 74 பாலியந்தூட்டையா பதிணுற்றாகுமட்டும்
ஏலவளர்த்தவேனை ஏற்பதினீயெதக்காலம்?
- 75 காளைப்பருவமத்தா கழியவிடகீஸ்ப்பருவம்
ஆளைவத்தாவென்னை அணைத்துறுதிப்புதெதக்காலம்?
- 76 விடகீஸ்ப்பருவமுதல் மேலாடுவத்திலெனை
அடைவாய்த்தித்துத்தபரா அஷுமமகாஶாவுதெதக்காலம்
- 77 செல்லாடலவிருத்தம் சன்குபெறகாத்துவைத்த
செல்வாவுள்ளேநுபெணைசேர்த்துக்குதலெலக்காலம்?

கும்பிகந்தகம், நாற்கா—ஈந்தாற்,
சமத்தம்—ஒக்கம், சூரு—குற்றம்.

- 78 விருத்தாப்பியஞ்சோ விண்ணையனேயந்தியத்தின்
வருத்தமெனில்காட்டாமுன் வரப்பணித்தலெக்காலம்?
- 79 சோழத்தபட்டியனத் தன்புமுந்து நொந்து கூங்
தேன்
நாட்டினினையாவின் காட்டிலுத்தலெக்காலம்?
- 80 குரங்காட்டமாடிக் குளமுடையேர்தாம்காலக்கக
அரச்சைதயற்றேற்றகயாவின் அகநெகிழ்வதெதக்காலம்?
- 81 ஆடுமட்டுமாடி அயசவோழித்தபம்பாம்போல்
கட்டுகுலைந்தேகீரையையா எடுத்தலைப்படுத்தக்காலம்?
- 82 பாக்கியவர்களேன்று பலர்பசழ்ந்தையையாகிரிப்
பாக்கியஞ்சுமென்றனக்குன் பார்வைத்தலெக்காலம்?
- 83 உண்புதுகாருழிமன யோசனைப்பலாயிரமாயிப்
புண்புதிக்கஞ்சைகையையாபொருட்படுத்தலெக்காலம்
- 84 தேவம்வரட்டிகோளத் தேகபலங்கேயுத்துவர
ஆகவோகதேற்றகயாவுன் அருள்ளுப்பதெதக்காலம்?
- 85 சுங்காகம்பெங்நியிடத் தாதுபலங்குன்றிவா
வாந்தாகாணயையாவின் வாழ்வுவைக்காலா?
- 86 காயும்புலர்த்து மனக்கவலைதான்மிகுந்து
காய்வையாகையாசஞ்ச எலமறுத்தலெக்காலம்?
- 87 நோய்க்குப்பின்வீநூய்துறைய கொந்தழியாதெந்தை
படா
தாய்க்குத்தாயாகித் துபைதருவதெதக்காலம்?
- 88 ஈட்கிறதுத்தோலிரினும் ஏய்துக்குங்காக்கைக்கடிக்
தோக்கமுட்டைப்பாபோட்டோய்க்கிழுவதெதக்காலம்
- 89 பிறப்புமிறப்புமிலாப் பெம்மானேயிலுடம்பை
அறச்சமக்குநோக்கேநீண ரூறவிடலெக்காலம்?
- 90 சுட்டைகழற்றும் திறுபுயக்கம்போல்யானன்
சுட்டகம்போடுஇன்ரங்கி சார்வதப்பாவெக்காலம்?
- 91 கூரதிகரமூப்பால்வருந்தும் காயேற்கெனம்மரஜே
விரைவிலுற்றுக்கைக்கொடுத்து ஸ்தருஷ்வதெதக்காலம்?

புயக்கம்—பாம்பு. சுட்டகம்—உடம்பு. ஆய்மான்—பிதா.

- 92 பஞ்சகூடங்குகண்கள் பதங்தூர்க்குசோர்வேற்குன்
கஞ்சவழிதந்தெனியா கூடத்தேதற்கலெக்காலம்?
- 93 கன்னமடைத்துக் கூடவாயினிரிதிக்கு
கின்னப்படாமலப்பா சிறப்புத்தாலெக்காலம்?
- 94 அநூழியிருக்க இருமல்லுந்தனவுயாகண்
பின்னவழியாருகின்தப் பிறவிவிடலெக்காலம்?
- 95 வாதமார்வி மலைகளுக்குறியெந்தாய்
ாதமதசென்றுவெற்குன் கதிகாட்டலெக்காலம்?
- 96 கஸப்பற்றநித்தமரக் கலமெனவேநோயிலுடைந்
தலக்கட்படாமலையா ஆதரிப்புத்தகாலம்?
- 97 செல்வப்பிளியொறுக்கச் சொத்தாரபெயர்கேட்டு
வல்லபராவுட்குமென்றுன் வந்தாற்றலெக்காலம்?
- 98 ஆடுகமிறத்தா அறந்தவிழும்பாவுவியனக்
கூடுவிரப்புக்குஞ்சுறுமும் கூப்பிழியதெக்காலம்?
- 99 அன்பதறியேன் அறமறியேநுயுண்முதிர்க்
தென்புலர்வேனப்பா இடர்தவிர்தலெக்காலம்?
- 100 வறுகமடுக்கேனுய்கள் வழக்காடி.ச்சாடமுனம்
அறநிதிநியென்றுனடந் தஞ்சலென்பதெக்காலம்?
- 101 வீதிக்குவிதிசென்றுவெள்ளிகைவிதைகாள்ளா
தாகிக்காலெயென்மேல் அவுதபிப்பதெக்காலம்?
- 102 குழங்கையெனத்தவற்குத் தோலெடுத்துக்கேழுன்றி
அலைச்ததிரியாமலப்பா அரவணைத்தலெக்காலம்?
- 103 பெண்களாருகிருக்கெதன்பிள்ளைகடரஞ்சுமுந்தமுதென்
கண்டியாதெந்தாய்க் கடைக்கணித்தலெக்காலம்?
- 104 பாயிற்புரவ்ஸ்ரிகுண்டி பல்லுரைகள்வாயில்விண்டு
காயிலிறக்காதுபரா இதம்பெறுவதெக்காலம்?
- 105 குருப்பின்யாற் கொடுவெயிலிற்சாபுகுப்போல்
உருவழியாதென்னியத்தா ஒம்பிகையதெக்காலம்?
- 106 ஆருமின்றிப்பேருமின்றி அப்பாயானநதரித்துக்
சோரமனியென் துயரதுப்பதெக்காலம்?

ஆலக்கண—துன்பம், அரவணைத்தல்—ஆதரித்தல்.

- 107 உண்முகின்றியில்லாமல் ஒட்டுயவர்வேண்ணையா
கண்டிலையோபின்ஷீக் கருளைதாலெக்காலம்?
- 108 பக்கமாகில்லார் பயச்சுகெழுமன்றவெளு
விக்கலெடுக்காமலையா விண்ணிருத்தலெக்காலம்?
- 109 பாடெல்லாம்பட்டுன் பதுமபதங்காணுமல்
வரடினேற்கையாயின் வழிக்கறத்தலெக்காலம்?
- 110 உண்ணருளில்லாதமலா உடகாடவிகடக்க
என்னுள்முடியுமோந் ஏழூதுவலெக்காலம்?
- 111 தாகம்பெருகத் தனிந்தாலுதான்வரளச்
சோகமுருதயாவென் துபபறுப்பதெக்காலம்?
- 112 கண்டமடைத்துக் கருவின்கூச்தென்றை
பண்டமுடையாமுளப்பா பண்படுத்தலெக்காலம்?
- 113 மரணமதாம்பன்னமதோ வந்துகிட்டுவிட்டதயா
ரணமதுதங்கெளினி சாக்கட்டலெக்காலம்?
- 114 பாயிடைப்பஸ்னாய்ப்புப்புத்துடலம்புண்ணைத்து
நாயிற்சாவாமலையா நன்கழைப்பதெக்காலம்?
- 115 ஊதங்கருத்தியதன் உள்ளிருக்குக்காற்றுறையும்
குதிவருத்தாமுனத்தா ஒப்படைப்பதெக்காலம்?
- 116 தாதாருபாலும் துணையரகிட்டனமிட்
டாகிபராவிஸ்முகம் ஆக்ஷிதலெக்காலம்?
- 117 உன்சமுகமென்முகம் ஒருசமுகமாகவளைழத்
தென்பாணையெற்குருத்தி ஈந்திடுவதெக்காலம்?
- 118 சித்தங்கலங்கிவரச் சேற்பணங்தரன்முந்தாமுன்
இத்தனையின்பந்தமறத் சேற்பதையாலெக்காலம்?
- 119 விடுபோயென்னவெறும் வெங்காடுவாவெனவே
நாடுகின்றதயாந் நாடுவரலெக்காலம்?
- 120 வலிக்கியருங்கைவிட்டார் மரணமதன்கிறதனைக்
சமித்தெழுந்தென்சாலோகம்தந்தருள்ளவயிக்காலம்.
முந்தொட்டம்
முற்றிற்று.

வது. அழிமகோள்ளாவேண்டல்.

ஆசிரியவிகுத்தம்.

(இரங்கம், ஆசிரி.)

- 1 விதத்தானால்மீய்ப்படப்போகுமே
ஏமலாலேவேண்டில்லை
சிந்தயானமாய்ந்திடும்திருக்கும்
தெய்வீமசிறியவேண்டியான்,
வித்தபோதித்திப்போசுதியின்றுத்து
பிரக்ஷிணேந்தாழுநாம்பிரப்பை
இத்தலம் வருவா யத்தைதொன்—ஞன் வார
ஒல்லையீச்சாபகனே.
- 2 ஜம்புவன்கலங்கக் கண்ணப்படுத்தைய
உருத்திடுவிரவணமாட்டது
பும்பரிக்கரய்மணம்பூதயுத்துப்பை
பற்றுதலாம்பராந்தனிற்பதித்து
ஏற்பாடுவினையெலுக்குயுசுகொண்டு
காவியதாயர்கயங்கேத்து
இட்டார்வங்கிறங்கையும்தானா—நூத்து
இல்லாயிவாபியங்காபகனே.
- 3 தாமாசக்காங்குஞ் சுந்திராதுமில்லை
தயன்சியத்தாநாந்தாமும்
காம்புத்தாக்காமுக்கருங்கருநாத்தும்
ஏவ்யோநாந்தினாங்குங்குதும்
வாமமாருபயந்திருவதுவனப்பும்
மற்றுளம்பும்சுமாதுவாப்பும்
ஒங்காந்தாட்டுக்கேயமுற்றாந்து
ஏகுபணையேக்காபகனே.

சீ. வாநாம—காநா.

—க்ருஷ்ண—பாநாநா.

சுபர்—அழுகு.

மா. மாம—ஏந்து.

- 4 அருந்தவத்தொண்டாகங்குதனுவில்க
அணந்தங்வர மவர்க்களிற்கும்
திருக்தலென்று எகந்தவீற்றெனிடதோ
திரும்பியெற்பார்த்திலாய் தீயேன்
வருந்தினேனருண சங்கிதிவாய்ந்த
வணக்கேர் மனமுகமலர்க்கு
பரிக்தெனியாட்கொள் பத்தருண்ணமுடை
பகுனே யேசுநாயகனே.
- 5 பாடியுட்குகழையப்பவத்தருண்மகிழப்
பகின்துபல்வகப் பிரசாதம்
தேஷ்முன்கொடுத்த ஜியாகிஸியல்லையா
செமங்கிலைநக்க சாச்திவாவாய்
நேஷனெனென்னு நின்முகங்தாராய்
ரித்யோகிமிடமிங்கதனில்
ஒழியுங்கெனியாட் கொண்டிடாயுலகுக்
கொருவனே யேசுநாயகனே.
- 6 அந்தக்கென்றாகவெற்கிருக்கென்
நாற்றாகின்றவற் கருள்சுரங்கு
மைந்தங்தபார்க்கவ வழங்கின்னென்றாய்
மாயமாயிப்பிரபஞ்சம்
கிஂதியென்னாறிவைத் திருக்கெழுப்புரட்டித்
திரித்ததுன்னுனமாங் திருட்டி
நங்கெனியாட்கொடருமழுப்பியே
சாமியே யேசுநாயகனே.
- 7 முப்புரமெரித்துங் தொண்டரோர்மூவர்
முடிவுறுதனிக்கருண் முதிர்ந்த
அப்பனேயெனியாகுலகு—ஸலகை
ஆமெனவான்றவராய்ந்து
திருந்தலன்—பகுவன், அருணன்—குரியன்
நெடுதல்—தெடுதல், திருட்டி—கண்.

செப்புமுப்புரங்க ஷயுறக்கொனுக்கித்
திமிதிமியெனத் தகிஸ்தடியேற்

றப்பவைத்தடிமை கொண்டருட்குவை
சாமியேயேசுகாயகணே.

8 மாற்றல்ரொறுக்க வருக்கதோண்டரைநின்
வாரிதிலவர்த்திடப் பணித்துச்

சேற்றிலாவேட்டாங் தரைசெல்செம்த
கேவனீயரிது தெரியார்

காற்றிரண்ட்சுவாச முள்ளெளிகலக்கக்
கலங்கினைனிறப்பெணக் கழுதும்
ஆற்றிக்கடயலையத் தனிவிடாதாட்கொள்
ஜயனேயேச காயகணே.

9 அழுக்குவெம்பாவப் பதகருக்கருளாம்
அவுடதமனித்தவர்ப்புரந்தாம்

* முஞ்சுருள்பொழுது முனைப்பிரிக்குறைய
உள்ளிலாவடியனையுறுத்தும்

செழுக்குவரக்கந்த சித்தங்க்குறுதோ
தெய்வமே சேம்பியாடாமுன்

எழுக்குநல்லமராத்த வக்தாட்கொள்
இரசாணே பேசுகாயகணே.

10 தெரண்டர்தம்மிறபங்கொண்டுகொண்டருளும்
தூய!விண்மண்டலங் தனைக்கும்

விண்மிலன்றிருருவன் வித்தகன் வியக்க
மேலினும் வீழிக்கிலக்கானுப்

சண்டவேம்பங்கந்தெய் சண்டியென்றினக்கோ
சமுகமீங்கிலையிதுரரியோ

அண்டுனேன்றூடீத் எண்ணமவந்தாட்கொள்
துதியேயேசுகாயகணே.

11 பாசிராத்திரிமிஸ் பத்துக்கமத்தீபம்
 பகடந்துணைப்பாலி பத்துக்கம
 வேதனைவிலக்க வாய்மாவிடப்போத்து
 வேற்றியைந்தக்காம்பாதன் பீட்டாய்
 ஈதுபோவதைய வீர்ப்பாலனோக
 இழிவதாகுரைநெயிழிந்தாட்டுக்கோ
 டக்கியாம்பதவிதங்கருளானிப்பு
 ஆபனேயேச காயக்கே.

12 பத்தருளிவாட்டுக்கப் படித்திருயருக்கே
 பாவுவாஸ்பாலி மன்மஹுக்கே
 சத்ரவார்க்கட்டுக்க காடுவீமாருக்கே
 எட்டாக்காந்துபர மஹுக்கே
 வித்தகமாறாவிள் விழுப்பொருண்யருக்கே
 இன்னு வரவியந்திடுமாருக்கே
 அத்தனேமிக்க வுமைபேண்மகுநாதாய்
 ஆண்டுருள்ளியாயக்கே.

13 நானோடியபிரான்போன்ற ஒழுப்புக்கும்
 நான்காஞ்சுநாட்டுத்தும்ளகை
 ஏழூபஞ்சுத்தங்கள் காத்தெந்துவிகாநாம்
 தீயபுராத்துச்சமகிழ்ச்சிக்குக்கே
 பூஞ்சாயாவும் பெரும்பொன்விவுத்தாப்
 போதுவீதிப்புமத்துற புதும்
 நால்தாயென்னை வட்டாயாகாவாறுக்கைய
 ஆகக்கேயேயோநாயக்கே.

14 ஒம்யாக்தியநா வூற்கிக்கீரும்
 உயிர்த்துதாயகவியாருக்குமுன் காருவீக
 வீசும்பார்சீகாஷ்யாவுக் குதலிடப்பாவி
 பொழுதுவேந்யாக்காங்குக்கீரும்

நன்கா—கா—கா—கா, தஞ்சையு—கீகி, குளை—பஞ்ச
 கம்பள—பாரிச, உறவு—ஏதும்பு,

இம்பர்விட்டனோ யோகோமேஜுவராள்
ஏற்றாவோனின் பகுதிதென
மலீசௌங்கபுரி சட்டக்ரிதையாட்சியாக
நால்லே பேசுவதாயக்கொன.

15 அவ்வூஸ்வராங்கியெத் தூஞ்சுவீத்தும்
ஆட்டா ராகுஞ்சாவாத்தும்
ஈவ்வூஸ்வராங்கியெத்தும்
இனப்பாஞ்சமுக்கிடிக்காய்
ஏவ்வூஸ்வராங்கியெத்தும் நூம்புயன்துரியம்
ஈவ்வூஸ்வராங்கியெத்தும்
யான்வூஸ்வராங்கியெத்தும் மிடிடின் யேதுவாயக்கொன.

16 பிள்ளையத்துங்கும் பிள்ளையும்போன்று
பேசுதுப்பனித்துவமிடுத்து
உள்ளமிதினைபாவாகி யேதுவுத்தே
போசமுற்றாகுத்துவ முடிப்போன்
ஈவ்வூஸ்வராங்கியெத்தும்
அளபொரு வடிவமாப்புக்காய்
பள்ளாநீபோதுப் பார்த்துவாட்டோன
பகுதியேதுயக்காயக்கொன.

17 முன்னிசீப்பயங்குதுவ் இறுந்டூராமுனிசு
குழிமார்முன் ஸர் குட்டினித்து
வன்னிசீபாத்திராத்து வருத்திரேவன் வாயுசுதி
வணக்கிடப் பிரத்தானமா ஒப்பு
கின்னுவுக்கிம்பனிவுனைக்கிடுத்தே
திரும்பிசில்லாத்தெய்யான் செலுத்துமாய்
இன்னிவிசீயநுயிரங்கி வர்த்தாட்டோக்
இலாய்கொன பேசுவதாயக்கொன.

சுபதி—யிகரவி. பகுதுமகதி—மோக்கம்,
ஈயாசித்துவ்—நாவித்துவ்.

- 18 ஸமந்தனாருவிரவான் மறையமார்ப்பலறந்து
மாழ்க்கமங்கலி மணமகிழச்
சிங்கதனங்கருப்புப் பாட்டயைத்தீண்டச்
சிறுவனுப்பந்தீடு அருள்செயதாய்
யந்தீணபுரியும் பாவியேனவாளா
மாய்ந்தீடுவிடுவையோவல்லே
இந்தநற்கணம்வந்திருக்கி யாட்டுக்காள்வை
ஈசனேயேகாநாயகனே.
- 19 ஏழூடியென்றன்மே விரக்கநிற்கிலதோ
யானிடுமோல சின்னிரண்டு
கேள்விவாப்பிழங்கத்தில்லையோகெட்டாற்
திணையில்லைக்கண்யமயின் நென்பர்
ஆன்கைவேயாவையா முதுரையிலைத்
அன்றையிலவர்க்கு விழிந்த
வேலையங்கடிகாண்டுகிடருள்வை
வேதனேயேகாநாயகனே.
- 20 துதியதுசெபாந வென்றானுத்துதித்துத்
தொழுநலகயென்கநிற்கெருமுற்குன்
பதிதனக்கேகாப்பாதமென்பாதம்
பத்தியமபழாதநெஞ்சென்னெஞ்சு
சிதுபெரும்புதினமென்கைபயோவலகீல்
என்னிலுமெத்துணைத்தீயோர்
அதிசயத்தொண்டராயிழுப்பிரமையும்
அடிமமநெள்கீயகாநாயகனே.
- 21 சொர்க்கமேதிடுமோர்விருத்தையுட்டுணிந்து
ஈக்கியோரியரட்டினச்சுமையைக்
கக்கமிட்டுக்கிக்காலுக்குளொன்ற
கரங்தபோற்காகினிபயந்த

ஓமங்கலி—கைம்பெண். விருத்தை—கிழலி.

சிக்கெலாஜ்சிரமேற்சமந்துநன்சிவத்ஸதச்
ஸேர்வனேவிவயவறத்தேதயத்து
இக்கணமெழுங்கேணன்னீவந்தாடகொள்
ஈசுராயேசுகாயக்ஞ.

- 22 எங்கணும்வியாபித்தேவழபங்காளன்
எனுமபிதானஞ்சிலங்கித்
தங்கவேதாந்தத்தோக்கயதாய்ச்சருப்பம்
துடித்திட்சுசுத்தையைத்துவலத்த
கொங்குசேர்வனசபாதனேகூளிக்
குலயலிறுத்துஒக்கொற்றச்
சிங்கமேயடிலமகிகாண்டென்திழிப்பை
தேவனேயேசுகாயக்ஞ.
- 23 ஏன் னினைகாங்குமிகாபயதுகடுப்பக்
காலமெல்லாமெலைக்காத்த
ஆண்ணவீயாபத்தடைந்துமொயம்
அதலநின்திடுதலன்பாமீர
தெண்ணிலாவுலவும்வாழுவாக்கேவர்
திருக்கரங்குவித்துடன்சேர
அன்னிவந்தாடுமமிகாண்டருடருவு
அதுவனேயேசுகாயக்ஞ.

- 24 புராதனுபுலிதாபூராஜுபொல்லாப்
பொத்தருத்திருக்கினருளத்தில்
இராதவாலிதில்சச்சிகாங்கா
என்னகத்திருப்பதியித்தீப்
பராதினப்பகித்தாதுந்வசம்படைத்துப்
பதமலைப்பணிக் குவர்த்தித்தென்
நாராதஞ்சென்னீர்துரத்திடாதாடகொள்
துயனேயேசுகாயக்ஞ.

சிவம்—மோக்கம்,
கொங்கு—வாசம்.

அடிக்கை—உச்சி.
ஶிதன்—ஷ்ரிவிலான்.

- 25 கேள்வுகளைத் தீர்க்கவேண்டும்—
 உடல்குறித்து குடும்பத்தைக் கொடுத்தின்
 வருப்பு நூலை மூட்டும் என்று கூறு
 யால் திடிலென்மறைமாற்றுவது
 கேள்வுகளைப் பொறுத்து விடுவது
 கீர்த்தியென்றினு— கீட்டா
 வளமோத்தழுவிக்குவை விட்டாது விடுவது
 சேஷமாட்டுவதாய்கிடை,
- 26 முற்பத்திலை ஒழுங்குவன் பயர்த்தி வாடி
 மலைத்தலை கிழில்லை வடிவம்
 பிறக்குத்தோக்கியேன் பேரியுதாது கிழியே
 கீட்டாவாடி நினைவுதாம்
 கீந்திடாக்கலை வாடுதாது யான்தா
 வாய்வான்தா குதித்து கீழ்த்து
 முதல்கிடாப்பாயுதாம்மதை வாட்டுவதாப
 வாதுவாப்பேயாது வாய்விடை
- 27 உடையதாக காலை வடமேலைக்காலைகிடை
 ராக்கியாக விடையே வடமே
 அநை விடை வாக்கமை விடாத்தோ பிச்சு
 பிச்சு வாக்கு வாக்கு வாக்கு வாக்கு
 வாக்கு— வாக்கு வாக்கு
 வாக்கு விசுரக்கடி வாக்கு வாக்கு வாக்கு
 கீட்டோ விசுரக்கடி வாக்கு
- 28 ஏயுமிகுத்தாம் கோருமிமிசிலைக்கு
 ஒன்றன்றத்துமிகின் அதாக்கு
 வாக்கு விலை குறுவிடோது வாய்வார
 வாய்மை வாம்மாத்தாத்திக்கு

கிருந்து யம— ஓய்ய, வாஞ்சலை, அமதம— பாகம்,
 கல்லை— கற்பா, வாற்று— வாஸ்து வீசால்

உதிர்மீடுத்துந்தாசமேந்பட்டின்
நாடோழப்பநகரிஸ்வத்திக
ஞாயன்சுறுவித்துப்படிடநாட்டிகால
ஒத்திவிளாபியங்காஷாய்வே.

29 பேயகள்வைத்தான்தும்யலேக்கெயியோ
பேபக்கின்பெபக்குவைக்காவிட
ஏயம்போவினாற்றும்பானோன்
நாக்கங்கள்வைப்பார்
நாயதாங்கள்துநயங்காந்வீநா
ஏர்க்குவோப்பாயங்காலேநாந்பா
ஞுவிச்சும்யமோடுநாட்டோ
நாந்தாமாபோகங்காலோ.

30 தரு—ந்முக் ரீபுக்கோருத்தினெந்நாத்திகா
குநுபெயன்சாக்கமுத்துபிதம்
முகுதிரோந்திராந்தருபுத்திக்கெங்கிரா
நாகமுனநூர்ப்பில்லங்காதுபோல்
நரு—நுபோன்றனருமையார்த்தாகாநுக்
கைஏந்திடாநாட்டுவென்றாருத்தாந
திதுதெராநுபவர்க்கநிறுகில்—நாதா—நிரா
நாக்கோபோகங்காலோ.

31 நரு—நுபெயனோ—நாம்புபோனுக்கிறாகங்காந
காயவுக்காக்கித்தும்கொயிச்சப்புநாநும்
நிரும்புநேந்துநாக்கில்கந்தோபோய்நூரா
நாதுபோதேராபுதே—நிதிகா
நாரும்பிதுவாராந்தும்விலங்கா—நோடுநாந
நிறுநாராவான்போன்வீது
நாரும்பவன்வர்தாந்தாதும்வியப்போவா—நோ
நாய்வேயோகங்காநாய்க்கினோ.

- 32 அரசுகளைப்பியல்விழுன் விமம்போல்
 கருகவுள்ளதைப்படிப்பெறுகப்
 புகைசெய்திதாமோருவழிப்புத்திசீப்
 புராதாம்பாராமோருவிபாதிரு
 சேசமுற்றேத்திரின்பதாந்தாநூ
 சீசைமத்திலுவண்ணதினைந்து
 சீசெய்ன பிரங்கின்சீசுத்திராதாட்டோவ்
 சீசுமயலேபோய்சுராயகனே.
- 33 உருமமேரண்காலைமகளைப்பொன்றுகூடும்
 ஒதுபூக்காவாறாருள்ளோ
 அருமையுமன்பும்பெறுதலென்வேகாம்
 ஆசலமுலதித்திடலுமாத்துத்
 தீரமாய்த்துத்துத்துத்தோத்திராக்கிளத்தாக
 கிழ்சுமயங்கெட்டனவெந்தன்வரப்
 க. சீசுமயாமுருவாருக்கிழ்சையாட்டோவ்
 ஒப்பிலாவேசுகாயக்கேன.
- 34 பந்திவைப்பூதிபோற்பொடுபடித்திப்
 படிவமதாந்தக்கும்பாதும்
 வத்தியோக்காந்தியாழுக்கமாய்க்கிளாண் டின்
 திட்ருஷாமுங்கரித்து
 அத்தியந்தம்யாய்க்காலுக்கெப்பயா
 தாட்டன்பயானும்ஜூம்புமா
 பத்தவாந்தரித்தப்பதைத்திராதாட்டோவ்
 பரமீஜையேசுகாயக்கேன.
- 35 விஞ்சுகாக்கிரய்வாப்பிடைஞ்சுஞ்சிகாலை
 கிழைக்குருமக்களாக்கீகண்வை
 விஞ்சுவார்மிழருக்கிழையன்வியர்த்தம்
 விழிலையைக்கமால்கிழித்தேன்
- அவரி—குரியன். உருமய—மதிதயங்கள்.
 இமம்—பனி. உருவால்—தொடர்ச்சுங்கு.

குஞ்சருங்சமக்கக்குடைநிழற்குலவும்
கொற்றவுர்த்தஞ்சமுங்கோடே
அஞ்சலியத்தனுவணையுடைப்பேதன்
ஆட்டான்னெய்காரயகனே.

36 பாழினீரிகாறத்தபாலிவிற்பழுதாம்
பாக்கியேன்பழுமாமயாய்வழங்கும்
ஒன்றைமெய்வென்னவன்னினபோல
உளமெஸாமுலகதுக்கிரைத்தேன்
கேளையோ! செட்டேடெனன்பிழைகண்டேன்
கெழுமுசாதாபழுங்கொண்டேன்
ஏழூபக்கானாவென்னையாட்கொள்ளவ
நறிவிடையெசுகாயகனே.

37 அம்பிகளிரண்டிற்பக்கதாயாதி
டாழிவாயமிற்றவுக்குடையைப்போல்
இம்பரோடும்பர்ஸிலைசமனகிருதி
ஈடுதிர்திஹவுக்குவன்றும்
நம்பினேலீயைக்கிடெனாதி
கமஸ்கரித்தேன்கீணாயக்கு
கொம்புலாக்கொடிபோற்குறுகினேன்னையாட
கொண்டருள்யேசுகாயகனே.

38 பிறவியாந்தரங்கப்பெருங்கடல்கீழ்க்கு
பிறையுற்றயர்த்தயான்பிழைக்க
அறமதாங்கெப்பமேநினேவதன்றன்
அடியதில்லிகண்டபர்ந்து
கறவதாம்பிசாசந்துகிக்கதாய்த்தக்கிச்
ஈருட்டிவாய்மடுக்குமுன்றுய
அறிவுகொண்டுன்பால்கடங்குளேன்னையான்
டிடுமைகொள்யேசுகாயகனே.

குஞ்சரம்—யானை, சந்தாபம்—மனக்கவலை,
அம்பி—தொணி *தரங்கம்—திரை.

- 39 நான்மீதுதாமலையடக்க
நாவிள்ளவர்சுத்தாத்த
நமாராராசுவிவன்றேதி
இந்தகுடிடித்தொவிலைதீய
புதியபிரத்தங்குதியவாம்புகன்ற
பொறப்பஞ்சுவரந்தலிறபுளிக்கேன்
நூல்சுயற்றுண்ணான்—நூல்வெளான்—நூல்வை
நூல்வெப்பேந்தாயான்.
- 40 வழக்குத்துப்பான்யாக்காப்பாவி
நாந்தாந்திவசநாவி
நாக்கிதூங்குகிதோன்—மொந்தால்
நாங்காங்கிமூன்னாவி
நாக்கிடங்கித்தாரிகாவிலைக்கேமுமை
நாதிஸ்தாங்கிவென்கிக்குத்திரு
நாத்திடாப்பாநாக்கிப்புத்தாப்பை
நாத்தனேயோ—நாயக்கை.
- 41 நாங்கைப்பைக்குத்தாற்கித்தகுங்கு
நாத்திரு—நாந்திக்காம்
நாங்கைப்பாந்துநூங்குதின்காவத்தம்
நாங்கையாத்திரென்—நாங்காந்தேன்
நாங்கைவைப்பாந்தாந்தாப்பாவைப்பிருங்
நாங்குதாந்தாந்தாந்தாந்தாந்தாந்தா
நாங்கைப்பாந்தேயத்தாம்கைக்கான்—நாங்கா
நாங்கையேப்பையைக்கை.
- 42 பத்தருக்கிழுதுப்புளிதபாளிதாந்தேன்
பொகுவின்காந்தாந்தாந்தாந்தே
நாத்தாந்தகிழுமைய்க்கிடாகுகிளிய
நாத்தாந்தேத்திக்காந்தேமை
- நாத்தாந்த—நாத்—பாவிதம்.—பாந்தேறு.
நாத்தா—நாங்கம்.

பந்தருட்சின்னாக்கிரியவன்பத்தர்ப்
பத்தரெனப்பராமுகம்பண் குறு
முந்திதங்கிடற்குமுந்தியாட்கொள்வை
முன்னாவாயேசுநாயகனே.

43 புன்றுனிப்பகிஷயப்பொருவுபொன்னுடம்பைப்
பொருவெனச் சந்ததம்புருக்கேதன்
தன்னிழைல்லேன்றயவிலேவிதநத்
தரவிவிலேன்கீஸயேரசுவித்தேதன்
மன்னியாய்வாகுக்கிச்சுவப்பிரம்வழக்கி
வாதனைதருவையோதன்கீத்
தன்வினையங்லாற்சடாதெலைத்துநித்தாள்
சாமியேயேசுநாபகனே.

44 வகதவங்கலந்தபிரபஞ்சமாயக்
காவெனவரங்கதிப்பருங்காலம்
குபததும்றைந்தகள்வர்கொற்பதிக்குப்
பதம்வருங்கிடப்படர்க்குமில்லைதன்
வாததிகணல்லேனவினுநிவைதந
வான்குடியானலோவானேர
ஐதற்கெங்கும்தியயல்புடைவரவங்
தடிமைகொள்யேசுநாயகனே.

45 ஆகாமயர்செவிடநுனர்பல்வினியர்
உள்திடைவேட்டனகொடுத்த
சாமிகியல்வோதமியபனேதேநுலஞ்
சார்த்ததின்ஞோகனந்தமக்கு
ஆமைகயர்துறுப்புமடங்கல்போல்யானும்
ஐம்புலமொடுங்கிடவடங்கிச்
சாமிதுகருணமதிமைகொண்டருள்வாய்
சகேந்த்ரசயேசுநாயகனே.

அடிமைகொள்ளவேண்டல்
முற்றிற்று.

சு வது. அந்தீயகாலப்போராட்டம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

(இசை தேவாரம்.)

தூதியரூபநமாசியருமங்கலாக்கொழுந்தாயர்க்கு
கோதிபாப்ததுலக்கின்றூப் தொல்லீதந்தந்தயகால
வாக்காயடியன்வாட வருத்தல்காண்கிலையோவான
ஊதர்தங்கண்நதபேவித் துணைசெய்வையேசுநாதா. 1

பந்திக்குஞ்சமயபேதப் பாழ்க்குறிவீழ்ந்தாழ்க்கோரைக்
சொந்தமாய்த்தடித்தாட்கொண்ட சுந்தராயந்தயகாலம்
உந்ததாற்பிராணன்வாடி மறிக்தங்கோயிக்கோவென்ற
கொந்தியான்வருந்தமுன்னோர்தொடியில்வாயேசுநாதா.
வந்திப்பார்தோஷம்போக்கிவாஞ்சகொண்டவர்க்குமா
நில்

எந்தகல்வரமுமியுமெம்பராவந்தயகாலம்
முந்திற்றுலதற்காயத்த முற்றுவித்துண்ணோட்சம்
சந்திக்கவரந்தந்தாளைப் தற்பராயேசுநாதா. 3

விரிடடற்கொந்தனிப்பும் மேலிடுமருத்தினூர்ப்பும்
ஒருமொழியரத்தடக்கு முந்தமாவந்தயகாலம்
தருமிடர்க்கயர்வேன்கொண்ட சஞ்சஸமடக்கிமேலாய்
வருதனிப்பதவிதாராய் வன்னலேயேசுநாதா. 4

கிளைகொண்டுசெறுநர்மோதுன் சிடனைந்திந்தாட
அகிலவான்றுமோட்சவாச லன்றுக்கிறந்தாயன்றே
மலைவுற்றேனந்தயகாலம் வந்ததெற்காவின்னும்
கிளைப்பறத்திறக்கவில்லை நிதியோயேசுநாதா. 5

கல்லெனவிரங்குசற்றங் களித்திடக்கழிந்தவாவி
வல்கீலில்வரவங்கூந்தாய் வந்ததெற்கந்தயகாலம்
இல்லதோவளதோவென்னு வென்னுயிர்சோராதங்பார்
சொல்லொன்றுஅவர்ப்பித்தாளாய்சோக்கியேயேசுநாதா

மருத்து—காற்று.

செறுநர்—பகைவர்.

கிளை—கல்.

கல்—ஒலிக்குறிப்பு.

கருஞ்சிறைக்கூடமேவ மன்பகரமீட்டந்காகப்
பொருங்களைமுறித்தப்பூட்டும் புதவுகடிரக்கச்செய்தாய்
ஏருங்க ஜைபிஹரித்குணை சார்த்துதெந்தங்தயகாலம்
வருங்துமுன்மீட்டிலுத்தி வாசந்தாயேசுநாதா. 7

சோரமாங்கிலுட்டி கொடியர்முன்னிழுத்தலிழுத்தும்
ஆரியர்தமக்குக்காட்டி மன்பதிலைரகாலேஹும்
வாரமாய்த்தருத்தீதோ வந்தவில்வந்தயகால
ஆரழுவ்போனும்வாகைத் யகந்தவாயேசுநாதா. 8

பாலனுவாயரான பற்பலகிறுவர்தம்மை
ஏலுங்காத்திலேந்தி லியம்பிளினமுன்னாகி
சாலயான்கிறுவனன்றே தந்திடந்காகியின்றே
மாலுதுமங்தயகால வாதைதீர்யேசுநாதா. 9

கல்லீக்கங்கரத்திற்கட்டி க்யத்தின்கண்சியாழ்வுத்
புல்லறிவினன்போன்னாலப்பொருளதையுள்ளத்திற்பூட்டி
கல்லற்பட்டாழுமென்கீன யந்தியகாலவாதை
கொல்லுமுன்றிருக்கைநிட்டிக் கொடுத்தருள்யேசுநாதா.
விளக்கைமென்மலைன்று ஸ்விலிழுந்தொழிலிட்டில்போ
வி

ஈளக்கொலைவலங்களத்கண்கீன யான விம்மாயலோகச்
சுழக்கைகநல்விருப்பமென்று சாதித்துமோசமார்க்கம்
உழுக்கினேற்கந்தயகால வாதைதீர்யேசுநாதா. 11

தாயிதுக்குதவாகமங்தன் தாரமினர்க்குதவாளைன்று
பேயருமரப்பர்சிற்குப் பிரீதிதாராதபேயேன்
ஐயகின்றென்டாதம்யா வலட்சியப்பட்டேனேனும்
எயுமில்வாத்யகாலத் திரங்கிலாயேசுநாதா. 12

கண்ணுதாய்ப்பாமேற்றுள்ளிற் சண்டதீஸ்கோண்றுமில்லை
ஒன்றுதாப்பக்கநிற்றுள்ளி ஊறுதுயருவகமோரும்

தலை—விலங்கு.	புதவு—சதவு.	கோரம்—கொடுமை.
ஆரியர்—ஆறிவுடையோர்.	ஜசி—ஆசிர்வாதம்.	
மால்—மயக்கம்.	வாதை-வருந்தம்.	கந்தரம்—கழுத்து.
கயம்—வாயி.	•	அலங்கத—துன்பம்.

இன்று சிவபெண்ணுயிர்தா லைணன்க்கேட்பார்யாடோ
இன்றமில்வந்த்யகாவ சேர்க்குவாயீயகாரதா. 13

உக்கிளின்முகையில்மேனின் ஸ்ரேவறத்தவாஞ்செய்தாலும்
உக்கிளின் கருவையின்டே லாரும்வர்கின துசஞ்சம
ஏசாமுத்தருளாயானு வென்றுக்குமில்வந்த்யகாலப்
ஷுஷைவைவென்செய்வேன் பூர்ணாயேசுநாதா. 14

ஒருதலைநீர்பார்த்தீர்க்க வொருதலைநிலம்பார்த்தீர்க்கும்
ஒருதலைப்பிரவகம்போ ஸ்கபரக்சவைகெங்குசம
கிரிதாவங்கீக்கீர்த்துக் கிறுமைசெயந்த்யகாலம்
ஒருதலையுள்ளம்வைத்தே ஞோதுவாயேசுநாதா. 15

தேக்கடாரம்போர்த்தாக் கிக்கெண்க்கிழைத்தகவின்மேல்
ஒகைமிற்குடுபோதற்காயோருவன் யான்பயணப்பட்டே
ன்

சோகுவங்தெந்தாத்தாவின்றன் துணைகொடுக்கதைவை
ல்வன்
ஒருமில்வந்த்யகாலத் தருகில்வாயேசுநாதா. 16

காரிருள்கணையவின்னிற் கடுகிலின்பணிசெய்தாதர்
நேரிருபாலும்வங்கு கெருங்கிளின்றிடநின்கார்தி
ஆர்த்தருவதனக்காட்சி யருள்செய்தில்வந்த்யகாலச்
ஏசார்புதீர்த்தென்னையாளவை தூயனேயேசுநாதா. 17

ஈவஞ்சேண்பின்விமஞ்சேண்சுருப்பெண்செயும்பேயஞ்சே
ன்
ஈவஞ்சப்புலத்தர்க்கஞ்சே வாவெனுமரவுக்கஞ்சேசஞ்ச
ஞ்சுவஞ்சேன்பூவோர்க்கஞ்சேன் போன்னாதுக்கஞ்சம்வீத்
ந்தேன்

ஈவந்தியகாலப்போருக் கோதுவாயேசுநாதா. 18

தேசங்காரங்கெய்து சென்னாலுர்த்தரும்புவார்போல்
நாசலோகத்தைவிட்டென் எண்பர்வாற்போட்சேலாக
வாசமேல்வர்க்குமைவைத்தேன் வந்திடந்தியகாலத்திற
தாசஜேன்பூச்சிரத் தருணம்வாயேசுநாதா. 19

மகைவிவரங்களுக்குவரையோதின் மற்றதுதாக்குமேசுறை
கலைகளாவேஸழுமேகின் காத்தக்காங்காட்டிலாயேல்
கிழைதுணியெனக்காருண்டு நிவைநூச்சினாங்காளாமற்
கொலைசெயுமந்தயகாலக் குறுமபுதீரயேசுகாதா. 20

திர்நிக்குக்கீதறும்பாகுஞ் செரிச்நுந்தன்றியகங்கம்
ஏதநிக்கும்பலாண்பித்தமென்பாராற் சுருதிதால்செரால்
தந்தவபோதான்கு சாகித்தங்குணம்வாவாவன
மந்தனைன்றன்காயந்தய வாகதீரயேசுகாதா. 21

பின்னைதன்மழலீவாக்குப் பெற்றவர்க்கழுதமென்ப
துள்ளதென்றாலிபாருண்டோவுணக்கியான்திபுன்னேலம்
தெள்ளமுதாகவுணான் றிருக்கனஞ்சுவையாதோதீக
கள்ளமராந்தியகாலக் கலக்கந்தீரயேசுகாதா. 22

தாயக்தீர்மருந்துசல்ய கரணியதென்றும்லூர்ச்சைக்
கெயுகன்மருந்துசஞ்சிவியென்று மிகைத்தார்தாலோர்
நியெனக்கிலவயாயோ கேரும்வங்ந்தயகாலஞ்
சாயும்போர்த்துகீயதாகச் சுபதிவாயேசுகாதா. 23

அங்கீரகாளமுகமெலகட்களித்திரென்றாமகருக்
கிண்ணித்திப்பார்ப்பமென்னுவியம்புமன்கையருண்டாயோ
கன்னளோர்களுணியானே கருவமாமக்கியகாலம்
ஏக்கீசுச்சாப்ததிடமுன்வந்தாள்ளைவுணேயேசுகாதா. 24

உப்புடனப்புப்போல வொன்றிகல்லுறவுகாள்ளாத்
தப்புளர்னென்னிஜுநின்றன் நூயுபெறத்தாகங்கொண்டி
ஆப்பனேயோலமிட்டேனதியகாலயார்ப்பில்
வெப்புற்றுவிழுமுன்வந்தாள்வேதனேயேசுகாதா. 25

இறப்பெனுக்காகங்கீதிபெறுத்தகரதான்டவாஞ்சித்
ந்தப்பெறுமலக்கங்கொள்ளிய யங்கியகாலப்போரிற்
பிறப்பிலையமயங்கொயேன பேதுற்றுமீழாமுன்னர்
உறப்பங்கிதோடி வந்தாருணன்தாயேசுகாதா. 26

குறும்பு—பொன்றங்கரு.
பலான்பு—உள்ளி, ஈரகியன்காயம்,
தூந்பு—போர்.

பாகு—பகல்,
சுபதி—சீக்கரம்,
நீந்தி—கடல்,

என்னாக்கினின்னையென்று மிருந்துனேன் கோவில்கொ
ள்ளை

கன்னங்கால்காத்தானி ஸ்ரன்கங்கிரியங்கள்செய்தென்
இன்னுநிற்காகவேண்டுமெப்பண்விடையுமேற்றேன்
வாங்கொஞ்சார்மிராமிவ்வாஞ்சத்திய மலைவில்வாயேசுநாதா. 27

பாடினேன்றேவகானம் படித்திலேன்றிவ்யகிதம்
ஒடினேன்றூலகர்பின்ன ருஜீயாருபொருளாயோரேன்
வாடினேன்மோதிக்தம்வாஞ்சபி னகைகோல்வார்போற்
தேடினேன்னந்தயகாலங் திருப்பிப்பார்சீயசுநாதா. 28

தன்னையெண்ணாதுவிட்டுத் தசமருளொருவற்காணேன்
என்னவுட்டிக்கூத்தாற்கொப்பா மிப்பிரபஞ்சமாயை
தன்னுளேகிக்கிடென்னித் தாகைஞாக்கனிற்கோர்
அன்னியவின்னினுமங்க்யத் தருள்செய்வாயேசுநாதா. 29

அம்பாத்தவரிப்பூவோ ரநியொனுவகண்டாகொந்தக்
கம்பம்விட்டகாலுமத்தகரியென்கினைக்கைவிட்டுக்
கும்பிக்காளாகிபுள்ளாங் குலைகுலைந்தருகுவேனே
இம்பரிசுவாஞ்சயகாலந் தென்னையாள்சீயசுநாதா. 30

அன்விசின்றாஞ்சத்தாராயாறினு மொறுத்தோரத்ப
துள்ளியாங்கருளையேனுஞ் சுதந்தரமாகநாயேன் [உ^க
கொள்ளுத்தந்தகருளாப்பெருல்லோகொழியவிவலந்தயகால
தன்னுத்தற்பொதுசெய்வேன் நயைபுரியேசுநாதா. 31

நடுக்கடன்திவாப்ச்சென் றும் கக்கிபுண்ணுமலிகேர்சின்
நடுக்கருங்கருளைவாரித் தடங்கரைசார்ச்சிதிருக்குஞ்
குடக்ககமின்னவதேனுல் கொள்ளுத்தணங்குவேனு
விசித்திடாதந்தயகால வேதத்திரியேசுநாதா. 32

கடைத்தியதன்பாற்பட்டுக் கலங்குவெண்டவிர்போ
யேன்
புடவிதன்னுகைமத்தாற் புடைப்புற்றுமலக்கங்கொன்
டென்

கைக்கிரியம்—தொண்டு.

தசமர்—பத்துப்பேர்.

ஞாமலி—நாய், வாரி—சமுத்திரம், உணங்கல்—லாருந்தல்,

காணம்—பாட்டி.

அம்பாத்தவர்—வானேஞ்

எட்டுண்ணிலைத்தின்கண்ணுற் காண்டிலீயோவென்னஞ்சம்
உடைபடாதந்தயயுத்தத் தோடிவாயேசுநாதா. 33

நந்திப்பாய்ச்சிலம்பூட்டுங் தடக்கடிலாளந்தங்கா
தெத்திக்குந்காவஸ்போலென் விதயமங்கிக்குமேவிச்
சித்திக் குப்புறம்பாய்த்தீவாய்ச்சென்றிடவிடுவையோவா
பந்ததத்தீர்த்தந்தயகாலப் பகையுந்தீர்யேசுநாதா. 34

பஞ்சிவன்பொதியைத்தாங்கிப் படுகூட்படுத்தலூரி
சஞ்சலமடுத்தெழும்புக் தன்மையோத்தியானிப்பூவின்
ஏஞ்சகப்பொருணற்பாரம் வருந்தவுள்ளயர்ஸ்தஞ்சிவ்ய
செஞ்சரண்ணடந்தேனந்தயச் செருவிலாள்யேசுநாதா.

குற்றமுங்குள்ளாறுமாரான் கொடுத்தபுல்லசனமேற்ற
உற்றதன்பசிக்காவன்னு மொருவன்போலுள்ளபாவம்
இற்றுமற்றற்றதென்னு தெவற்றையுஞ்சகித்தேனன்று
சற்றிரணுங்கிணயாதந்தடச் சமரம்பார்யேசுநாதா. 36

காந்தபூகரத்திக்கூத்திர் கவர்ப்புமீங்குபோலப்
போந்தபிபுவனபோகப்பொருட்கன்சேட்டிக்ககின்றேன்
பாய்ந்தவேற்றுபுன்னிலங்கீ பட்டதுகிகாரம்லாஸத
ஏய்ந்தவில்லநத்யழுஷ்ட கென்முன்வரயேசுநாதா. 37

உனவிற்காண்கோட்டைபோலுங் காசிவிவாந்விசல்வம்
எனவிட்டேனவைக்குமெற்று மினியறவேதுமுண்டோ
மனசுக்கேளின்குபாதம் வழிபாசிவாஞ்சைசமுற்றித்
நினமுற்றேனந்தயகாலச் செருவிற்காயேசுநாதா. 38

பேரிருங்காமிமலீவிடங்க் பேசுமனகெண்ணாலும்
ஈாயனெனினக்கென்றத்தை ஈல்கிழேனையேதித்தேன்
பாய்துந்தனியுமன்றிப் பரிசனர்சமுகம்வேண்டேன்
சேவெயனாகினுந்திவுந்தயச் செல்லநீர்யேசுநாதா. 39

உழுமம்—குதிரை, சித்தி—மோட்சம், படுகூர—கிடங்கு,
ஸுரிய—ஏருமை, அசனம்—பேசனம்,
பூசரம்—மலை, எஃது-உருக்கு, சேட்டிக்க-இயக்க,
செரு—போர், கா—காந்தநக்கொள்வரப்,
பாயல்—புடிக்கை, செள்ளல்—துங்பம்.

ஏரடியபநிர்மேற்கெப்பத மறைவினின்கருணைகள்டேன்
தேடியழுடுகையிற் சிக்கினுலெனகிற்கொண்டேன்
குடனேங்கியத்தினின்றன் ஈந்தரவுபயபாதம்
ஈழனிவெனக்காருண்டோ ரினையிலாயேசுநாதர். 40

அந்தியகாலப் போராட்டம்
அற்றிற்று.

நு வது. சாலோகப் பிரவேசம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

1 பூலோகவாழ்வெற்றுப்போகக்கண்டேன்
பூலையர்தஞ்செனக்கரியம் பூவாய்க்கண்டேன்
மாலைர்மண்ணுரிமைகுடிவாருக்கக்கண்டேன்
மல்குகற்றம் யாத்தரிகர்மடமாய்க்கண்டேன்
காலமது துமங்பேற்றகழியக்கண்டேன்
கூடக்கணித்தான்திடக்கக்கருணைகள்டேன்—வின்பாற்
சாலையிழித்தாமதந்தான்றாதுமேலாம்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதர்.

2 குரியன்க்குள்ளவெற்றுதெவீயக்கண்டேன் .
குத்தமாய்க்கோன்றியனைதுகளாய்க்கண்டேன்
வராயிப்புதிரவியல்கைமாறககண்டேன்
மன்னவருமுடியிழுச்சுமாயக்கண்டேன்
ஆரினியிக்கழியாமலிருப்பாராரால்
ஆதாரமெனக்குளதீற்றித்தாயோ
சாரிகைபொலுமிர்சுமலச்சகியேக்மேலாம்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதர்.

துமம்—புஜை.

சாரிகை—சுழல்காற்று.

3 தரணவதைக்காண்டுமென் றகருதமான்போற
கள்ளமணப்பிராந்தவிலுற்கலக்கங்கொண் ॥
அரானமஷத்தீவுதநாமணர்வாவயர
வாவயமதனவு முனவந்தவாதவாட்டுவத்து
ஏனமிரும்புவிப்பொறையாஸேமாந்துற்றோன்
ஏன்போதுமறிவில்கள்யராருண்டிரத்த
தரணமதிற்சாம்போதுசார்த்துமேலாஞ்
சாலோகங்தாயேசுசாமிராதா.

4 காகங்சடங்கினோக்காழுக்காகவிலுண்டு
நீத்துவபோலன்பர்க்கடாவகணமாய்ச்சுற்றாது
ஒகங்கண்மீதிலைநாத்தரத்தியென்ன
ஒயோவென்றானுதாபத்துவநியென்ன
சாகுமெணக்குதுதுணையாக்காவுருண்டோ
சங்தோஷவின்பசுகதலமாழுத்தத
தாகங்கீர்ப்பாருண்டோதகவாய்மேலாஞ்
சாலோகங்தாயேசுசாமிராதா.

5 உள்ளமிட்தகவிழெணயாதுள்ளடைக்கேத
ஒன்றுபடையழுடன்வாருதற்கெர்க்காணே
கள்ளெராழுந்தவன்புமலர்கணமாய்த்தாவிக
கவுணருடன்மாணதமாழுக்காதன்து
வெள்ளமெனவான்தபாஷ்பம் மீத்ததி
மெய்கிழிராப்பேயேணமிருத்தாமபன்னம்
தள்ளிலிட்டத்தனிகடத்தாய்சாலமேலாஞ்
சாலோகங்தாயேசுசாமிராதா.

6 சிகாபிசுகுமிகாமன்றிகப்புத்திரத்
நிருட்டிழுருனர்த்திபதம்பமோன்றுதெண்டு
ஒங்கிலதாப்பின்றமிறைனவளிபேண்கண்முன்
ஆகாயதீதிற்பதமமயுங்கொல்லோ

காண்டம்—நீர்.

பாஷ்டம்—கண்ணீர்.

போந்த—மயக்கம்.

மிருத்து—மரணம்.

இகைவிழர சிங்கணங்களை விழுன் வர்த்திக்
சிருபதமுமிகுந்தாற்றியிதயிலேசுய்யத
தகையுடலம்பிரிச்து மிர்க்குத்தகைக்காண்மேலாஞ்
காலோகந்தாயேசுக்காம்காதா.

- 7 அத்தைபென்றும்பினை தமரிடாகென்றும் [உ
துளையென்றும்பின்றைபென்றுமங்காகென்று
தத்தைப்பாறியாடமயன்றும்பிவென்றுஞ்
சாற்றுதயர்தம்மாலோர்ச்காயமுண்டோ
இத்தகையின்பந்தமெலாமிக்தாசாலம்
எனத்தேர்க்குன்கமலைபதின்டுமேத்திச்
சத்தழிட்டேன்சார்தாருஞ்சுகார்க்குமேலாஞ்
ராலோகந்தாயேசுக்காமிகாதா.
- 8 புலியமரினின்றைக்கருக்குத்தொழும்பூண்டு
புசும்வாங்கேஞுமினுகிண்டோநமென்னும்
தலியமதவாங்கிலைப்பவமாகாற்றை
தூக்கியெறித்தருண்குரானானமாடிக்
குவிதாக்கையெறுத்துபினைக்கும்பிட்டேன்வின்
கோதிவுணைந்தெனைத்தன்னாய்க்கட்டித்தெரான்
வாய்
தலிருதனித்தறிக்கைவயாப்தயவாய்மேலாஞ்
காலோகந்தாயேசுக்காமிகாதா.

- 9 வாம்பரிகை-யடக்காதவலவுன்மான
மகப்பரியையடக்கலையெலைன்மரயத்
தாம்புமீனாயுதத்தில்லைத்தீயர்ச்சார்க்கு
தக்கோர்மின்வெலைதுபலதவற்றுப்பட்டி
தும்பரிசிலைழுகாதான்கையனென்றே
யல்ட்சியஞ்சிச்ம்பாதன்பராருத்தேசு
சம்பெராழுதாஞ்சமைமருட்குமேலாஞ்
காலோகந்தாயேசுக்காமிகாதா.

அந்தநா—மாயி,

பின்கை—தங்கை.

தத்தை—தினி,

பந்தம்—கட்டு.

குவிபும்—காட்டு.

வலவுன்—கூர்ப்பாகன்,

- 10 ஸம்புலக்கணிலைக்குலையவுவதிலீ—
அக்காரமாதியந்தக்கரணம்வாடச்
செம்புண்ணீரருகிலரத்திருக்கிரன்டும்
தெளியாதுபஞ்சடையச்செவிடுமண்ட
இம்பராருகிருந்துநண்பருள்ளமேங்க
க்குறுமாஹடந்தாந்தசெழும்பத்தீந்ததேகங்
தம்பரமெனச்சாப்தருணஞ்சார்ச்துமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 11 பரவியராமஸ்ஜோதங்கதயதாப்பாயல்
படுத்தைநக்குகொடுந்தோஷிபத்தர்தம்முட
சாவிதணோர்ச்சிடுவேன்சுவத்தில்லீந்த
நளித்துரும்புபோவுலையுந்தமிழேன்வாடி
ஆவியண்டோவின்ரேவன்றயருமிக்த
சிருஞ்சமயமண்டர்விரைந்தாதிப்பாடச்
சாவருமுன்நடந்துதணியாம்மேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 12 அப்பணேயன்னரசேபன்பேவின்பே
யக்லாண்டந்தந்துதித்தழிக்குங்கோவே
செப்பாவித்தைக்கிணையாய்ச்செப்புமின்தச்
செப்போகதேகபந்தஞ்சிச்சீலைக்
குப்பையென்தநளிவிட்டேங்குன்றிலக்காய்க்
தொண்டார்போவின்ஜெயிலக்காகக்கொண்டேன்
தப்பாதிவுர்தியத்திற்கார்ந்துமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 13 ஊதமுலைத்துருத்திவளியுள்ளுலாவி
ஒடிவெளிகாடுப்பிழுள்ளேபாய்ந்த
தாதெதயனநடனமிடுந்தன்மைபோலத்
நண்பாதுச்சுவாசநிச்சுவாசந்தப்பா

ஷஷ்லீர்—இரத்தம். குன்று—மலை. வளி—காற்று,
ச்சுவாம்—உட்டிகான்றும்சுவாசம்.
ச்சுவாசம்—புறஞ்செல்லுஞ்சுவாசம்,

ஒதுக்கணக்கொறுமிழுக்கஷநவிலாம
ஒயுமிந்தப்போசெனக்காருஹநிரொல்வர்
தாங்கானனைப்பேணவருகிற்சார்க்குமேலாம்
சாலோகந்தாயேயசூசாமிராதா.

- 14 அஞ்ஜானக்கடலையிழந்திமோகமாலா
அங்கதவென்னாமாஞ்சரோட்டியார்வாழ
மெப்பஞ்ஜானமஞ்சாலாமேஞ்சுன்
மேதினியிலெடுத்தாரும்விமலாவென்னைப்
போப்பஞ்ஜானமதமதநுட்புகாமனித்தம்
புரங்குகானததாய்க்கியத்திற்புறம்போகாமற
தஞ்ஜானமாயனைத்தெடுத்துத்தடுத்துமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேயசூசாமிராதா.
- 15 மன்னுகருமதக்கீயண்ணலூமருந்தகைத்தால்
வாகாய்மூன்வினிப்பளித்தம்மருந்தாகும்
அன்னையெனப்பாவமன்னையன்னியுண்ட
ஆகாதசிறியேனின்னுரணங்கள்
சொன்னவரும்போதகாலுண்டுயக்கச்செய்து [க
சொர்க்கபதின்வழித்திங்காய் சூழ்ந்தோரென்கூ
ஏன்னைபன்னைக்காவலி—ரய்தாழ்வின்மேலாஞ்
சாலோகந்தாயேயசூசாமிராதா.
- 16 செங்கெருப்பிற்கோசுங்காஞ்சிரததினாஞ்சாஞ்
செநிக்தனபோற்றிங்குகுடிகோர்க்கடெகஞ்சிர
தென்னாங்கல்வைப்பேசஞ்செகாலினுமின்பன்
தென்றதன்ஞுமியல்புடையேற்கிரங்கித்தப்பாம்
கன்னல்ரசம்வெல்லுமன்புகாட்டிச்சாலக்
குடைக்கணித்தாயான்காமிக்குடைநாணின்றன்
தன்னைவிதான்ஞும்ரூந்துமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேயசூசாமிராதா.

உறவி—உயிர். தஞ்ஜானம்—தன்னையறிக்குவன்,
தயப்பதல்—புகுத்தல்.

- 17 சிர்க்குண விர்காமதித்தங்கம்வட்டோடு
ஒன்றியான பூதமெதிர்க்கொருங்கால
வர்க்கபிலவதம்மிலெரரூமாற்றமின்றி
வதிபுவனேசுதாஜந்தவடிவேஞ்சான
ஈர்க்கணேயென்கீன மித்தவந்தயகாலம்
தூரும்ளாயாதனையழவையாதே
நர்க்கழிதிமங்க்குமெட்டாத்தந்தாய்மேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 18 இல்லறத்தைத்திறந்துவனமேனிக்காய்க்க
இல்லகுபூகள்கங்கதபலமெசுத்தத்தின்று
சொல்லுதுறவுறம்புரிக்கேதாப்பாய்கள்கற்றித
நுன்னுமுறிமிதமங்க்கோர்க்கொட்டார்ந்தபாவ
அல்லல்வழிகடக்கவறியாததீய
அருாகுக்குள்ளாகவடியர்வாழுத்
தன்னளியரட்சணியந்தந்தாய்மேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 19 ஆகியதாங்காலமுதலிந்காளங்கம்
அஜிலாண்டவரகிகடாமாய்ந்தலைக்கும்
பாதிகாலதுவேஞ்பரீட்கித்தோராப்
பழும்பொருளேயான்மிகவுமபதறிச்சோர்ஸ்து
வேதணையால்விதிபிதுங்கிபாருங்காள
வேர்த்தழுங்கிரொதரனுபவிலியலவயாய்
சாதனைசெய்பன்மதங்கள்சாற்றுமேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 20 குத்திரத்தாலாடுகிறுப்பாவலதன்றுஞ்சு
குந்திபங்தானில்கிவிடித்தசம்மாங்கும்
மாந்தகரவிலிட்டுஞ்சராமாந்தருங்கோ
மற்றிதபோன்யாட்டவிந்காணமட்டும்

ஞாதம்—சௌகாலம், அர்த்தன—குரியன், விளியா—சால,

தாத்திரியிலரட்டுற்றேன்றனியேயாடச்
சத்தியற்றேன்சட்சிவசம்பந்தம்போய்ச்
சாத்தருணீயடைந்துரகாமிமேலானு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.

- 21 அபயமருள்செயுங்கிருவாயழகுந்தும்
அங்கமலச்செங்கரமுமன்புழுத்த
உபயவிழியடனைனிருஞ்சடையின்காடும்
உடல்வழியுஞ்செங்குருதிப்பெருக்குமொன்னுர்
இபமெனவுட்கொதித்துறுத்தவழுமைங்காயத
தெழில்வடியுமெனதுகண்களின்பாய்சோக்கு
தபசதிலேகெனவமறையாய்தந்துமேலானு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.
- 22 தப்புமனச்சோரனுக்குச்சணம்லீகந்தாய்
சமயபரிபாலனாஞ்செய்தாசன்கின்ன
அப்பருக்குமிராயப்பர்தமக்குமாத்த
ஏருளாப்பர்தமக்குமுன்னான்னதீந்தாய்
இப்பரிகிலெனக்கொருகூரீதத்தீதேர
யாஞ்சுநன்றுசாம்போதென்விழிலக்குத்
தப்பிகிற்றன்தியடேரசாலமேலானு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.
- 23 பீதகவாம்பரப்பொலிவும்பெரிதாம்பீடு
பிறங்குகரக்கோலழகுஞ்சிரகிறபின்னும்
கோதறுமுன்முடிமினதுகுறகுமாகி
குறுதிருவானனவாய்க்கோலத்தோடு
பாதாந்தகேசாதிபதிவுமெல்லாம்
பண்புடன்யான்சாகுமிந்தநிமிடம்பார்க்கத்
தாதாந்யருள்புரிந்துசாலமேலானு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.

தாத்திரி—பூமி. இபம—யானை. அம்பரம்—சிலை.
ஒன்னுர்—பகைவர். பீதகம்—போன். குழு—அழகு.

- 24 பத்தர்கழுரம்விழைக்கிருபாற்புவனிபோகப்
பரவுகணாதருடன்றுமர்பாங்கர்
வித்தகமாஞ்சங்கிதம்பாடவின்ஜும்
மேதினிபும்வின்ளாவிம்முக்காளமண்டப்
தித்திமட்டுங்கடக்கெடன்றமுழங்கப்பெட்டபார்
பிரிதியுடன்வருவலுமைந்தாவென்றுபேணிச்
சத்தமுடனேஜையழைத்துச் சமயில்மேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா,
- 25 ராயைகிணைந்தமுடேங்கன்றென்னத்தாவித்
தவித்துவின்றன்சங்கிதமேற்றுக்கொண்டேன்
சேயையுன்னியழுத்துகுத்துச்செங்கைநிட்டித்
திகழுமார்போடனைத்தேந்தகதிருத்தாயென்ன
ஒயாநற்கருணையதாங்கிரமுட்டி
உள்ளளியாமுதகமதில்முழுக்குமாட்டிச்
சாயுமிந்தச்சமயமெனினத்தாங்கிமேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.
- 26 காந்தமீர்த்திடுமிரும்பைக்கடுப்பகிஞமேற்
காதலெணைக்கைப்பிடியாவிழுத்துண்பாங்கர்
போந்தசிநதப்பிரபஞ்சவாழ்வுடூணை
போலுமென்றுமகத்தணரேன்புவிகைவிட்டேன்
தோந்தவிர்த்துபரிசனவின்சேண்குழ்க்கு
நுசிறுவில்போற்றுடூர்ந்துவரத்துரத்தல்லச்
காந்தருணமிதிலருட்கைத்துமேலாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிநாதா.
- 27 ஏற்பெயாழிந்தாற்றிபருண்டோகெடியவின்னூள்
நீண்முகில்கடாம்வறந்தாளிலற்றிற்பக்கென்
நூட்தருபுன்மரவளர்ச்சியுண்டோகேராதி
உதயனின்றைந்செங்கமலவிகசமுண்டோ

கீரம்—யால்.

கூளை—பஞ்ச.

கோம்—குற்றம்.

உதயன்—குரியன், கேசம்—மலீர்.

விகசம்—மலாங்கு.

மெய்க்கவிட்டுவிலகி துறிர்க்கான் வேறு ஜ்ஞா¹
விளம்புமுன்றன் துணின்பின் நேரல்லிருப்பது என்று
கூசையெனவே பிறர்களைக்கச்சுதள்ளாய்மேலாகு
சாலோகங்தாயேயகூசை சாமிகாதா.

- 28 தக்கபழசவதரிந்தசெல்வாந்தானும்
தங்கிடெற்கோர்முந்தமெனக்கவாகுசெய்தானும்
பக்கமதில்வந்து கடைக்கண்ணுற்பார்த்துப்
பரிச்ததிலீப்பங்குசனமென்றானுக
கிக்கணமோமதாகணபோவிறுதியென்ன
விடிகேட்டச்சுருப்பமெனவே கிளின்றார்
கக்கரைப்பங்கரிந்தெங்கெமமாய்மேலாகு
சாலோகங்தாயேயகூசாமிகாதா.
- 29 அம்பரசிங்காகண ஜெயழகார்வெள்ளின்
அங்கிதரிந்தமலசிதநவாதியென்றார்த்
தும்பர்தொழும்பர ஜெயுலகவாழ்வை
ஒருதமியேன்று சிதமதாயெப்பிப்பேங்கேரகம்
இம்பர்மெலாக்கரியழுனமென்பிராண்டை
இன்பழுதநின்கணத்தை மிதிராயேவுச்
சம்பிராமத்துடன்மழுத்துச் சமமில்மேலாகு
சாலோகங்தாயேயகூசாமிகாதா.
- 30 கைம்மாது செயவறியேன்வநியீக்கார்க்கும்
காகினியிற்கென்னமுற்றகாலக்கெதாட்டு
அம்மம்மானியெனக்கின்னருளானேர்க்கு
வரியங்கமெயர்வுவரன்றுயறையப்போடுமா
பெம்மானே விழைப்பாதுக்கும்பெருமையானே
பேயேனைப்புறக்கணித்துப்பிலமபோக்காடே
நம்மாலேதாங்கெட்டாங்கந்தமேலாகு
சாலோகங்தாயேயகூசாமிகாதா.

சுவதரித்தல்—சம்பாதித்தல், அம்பரம்—வின்,
விலந்—பாதலம்.

- 31 அறம்பாறமரம்பாய்க்காரமுற்குவித்தாம்
அந்தாங்கடமையடைவாயதத்தினமூழற்றித்
நூக்கேதார்போனித்துத்தபாலதோஷங்
தொலையாதகொடும்பாவிதப்படப்பாவி
பிரந்தபோழ்துதமும்போற்பெற்றூர்தங்த
பெருஞ்செணம்ப்ரிந்தைப்பேப்பாவிதீமைத்
தறும்புடைக்காப்பாவியெத்தன்னாய்மேலாஞ்
காலைகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 32 இன்ஜூபமிரைவெநாழிகழுத்தேனுவால்
நிதங்காதாற்றுவேன்கேட்டவற்றைநித்தம்
ஏன் ரீபாங்க முறுத்தேதலுதற்குபெய்ண்ணி
இன்புமுட்டைட்டருகில்லைனெனவினுகின்கொ
மன்கூட்டுவாறுபழுமுன்றுங்கிமான
மதரூபமாக்கியருணமகிழ்ச்சியாதுன்
தன்கூடவாற்குறையச்சமமில்லேவாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 33 பத்திலினுற்பாவவிருள்பாறச்செப்து
பாக்கடித்துப்புறத்துற்றுப்பதியேற்குக்
கெந்திலெனிகாட்டுவழிகரடிட்டித்தீயென்
திருக்கறுத்துக்கருகியின்பங்கத்தெவிட்டக்செப்து
புத்திரன்போலாவணத்தபுரிதாலஞ்சப்
பூலோகபந்தமதைப்போக்குமிட்டேன்
தந்திமிகாவெனக்கணக்கட்டையமேவாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.
- 34 கண்ணடிக்குள்வதனமதைக்கண்டான்போலக்
களாங்கமறுமாகமமரங்கண்ணுடிக்குள்
என்னைடுங்காப்புண்ணாமிக்கறையன்னகத்தின்
இழிக்குதிச்சுபாபலமஹாமென்னிக்கண்டேன்
- மநம—பாவம். அழஸ—நரம். அநசரம—தீமை.
பிரந்தை—பாவம். நறும்பு—வாம்பு. கித்து—மேரட்சம்.
சருது—வீதம். சுதைய—கெருங்க.

வின்னூடுகிடேகொள்ளவிசிட்டனல்லேன்
வெந்தபுடமாம்பொன்போல்விளங்கவென்னைத்
தண்ணூருமருட்புடத்திற்கார்த்திமோஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

35 வாய்த்தாங்கால்வினூராகளன்றிவாய்னம்
மருந்தினுக்கும்வழுங்குகில்லேன்வலிதாம்வஞ்சு=
பேயையல்லானினைப்பணியப்பெரிதாங்கைகள்
பிரியமுடன்கூம்பிடங்கம்பெயர்க்கேற்றுத்தைத்
காயமிதுவினைப்பணியக்கனவிற்குஞக்
கருத்தட்டனமேவுகிலேனேனினுங்கண்ணார
சாஸயபெண்சிற்றென்றாக்கேதன்தப்பாமேவாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

36 கர்மவினைக்கரடத்தைச்சமூலங்கல்விக்
கண்டவிடத்தெறித்தடியர்களனத்தைச்சேர்க்கு
மர்மமாம்பொருணைபென்றகத்துள்கவுத்து
மானதமாவந்தனையால்வழிபாடாற்றித்
தர்மகெநதியெருக்காடேன்றவாறுப்வாறுஞட
ராய்த்திட்டேனக்கியத்தக்கற்றஞ்சுவாழுத்தைக்
சர்மமதைக்கிறித்துங்குமுன்சார்க்கேதன்மேவாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

37 தீபமிலாவிருட்டறையிற்கிறுபொற்காதைசத்
தேடியணியற்பமதிச்சிதைன்போலக்
சாபத்தீபராய்லகில்குரான்தன்னைத்
தாவிமதிக்கரஞ்சாலித்தீட்டன்றயுமைபென்றன
ஆபத்துத்திராயோவந்தோலிந்த
அந்தியத்திலென்பவத்திற்காகயிக்க
தாபருமத்தேன்விழாகவெள்ளாகுஞ்சமித்துமேவாஞ்சு
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

மர்மம்—இரகசியம். ஜஹ—உடல். சர்மம்—கோல்.

- 38 ஆகவயாமிகவதுத்தேனடியான்பூவார்க்
தடிமையலேனினக்கடிமையாகிமுன்னுட்
காவவயாவலாவடிமைமுறிசின்கையிற்
கையொப்பமிட்டுந்தேங்கரத்திலேற்றுப்
பேரவவயாபோகவுயைப்போக்கிலேங்கண்
போகுவேவெண்குறையார்போக்குவல்லார்
தாவவயாதரிசனக்தாஞ்றங்குமேலாஞ்
சாலோகதாயேசுசாமிகாதா.
- 39 எ—ம்பெங்குங்கண்ணுயன்னுருவகோக்க
ஓர்தவசம்புரியாடிடறைண்ணின்மண்
அடங்கதலுக்தந்தாஞ்மகதவாசைபோமோ
அல்லுடனெல்லாகநின்றேஞ்வைக்கமாகிப்
படம்பொருதந்தெனமருவப்பற்றுட்கொண்டேன்
பரிச்சேதம்கீணுவெனப்பற்தகுத்தள்ளாய்
தடம்புவிதக்தருள்கெட்குருசாமிமேலாஞ்
சாலோகதாயேசுசாமிகாதா.
- 40 வேறூர்க்கும்யானான்கீவிற்கேறனல்லேன்
வெதிமயலுக்குரிமையென்னில்மெய்யாலில்கூக
கு—துகெய்துபார்க்கிலுடற்கூட்டினான்கீக
குடிவைத்தேங்கரசுரணங்கு—துநுகென்னி
மானுமவின்கெழும்பைப்புரியும்வண்ணம்
வகைவகையாப்பபணித்திட்டேன்புலஞமாதத
தாறேறுக்கரியடக்கிச்சாயமேலாஞ்
சாலோகதாயேசுசாமிகாதா.
- 41 அடியவனுக்கடியவனியென்றுரான்டேர்
அஃ—தடியேன்றானிறபிழையுதாகக்கண்டேன்
விடவிட—னயமுதுகத்திவிழித்திட்டா—ஹம்
மெய்புளகமரும்பளின்கீவிழிமுன்கானேன்
-
- படம—ஒலை, தங்கு—பஞ்சிதால், பரிச்சீசதம்—ஹற்றம்,
மாயல்—ஏசாஸ, மந்தம்—மதம், தாறு—முட்கோல்,
கரி—யானை, விடவிட—நடுக்கக்குறிப்பு.

சொடியவன்யானுமினுசியத்தைமகாண்—
குடிமையல்லோமானாங்குறுகுச்சாய்வதேன்
நடையின்றித்தரிசனநதுநத்ருளிமேலான்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகநதா,

42. பெருவென்னவிரச்சலைப்பிரிதாமேகம்
பேரிடியின்முழக்கமெனவின்மேற்பெட்போ
தொருவிளான்னம்பண்ணவர்கின்றவுப்பாய்ப்பாடு
யலுகவிழாமக்கினியற்றலுகியோடு
உருராசுசெயபதிகின்வளதுபாக
மாட்சியதைப்பெறவாரமில்வாதியேவென்று
சருகாகதூதிவிட்டத்தன்னாப்மேலான்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகநதா.

43. பண்ணிச்சுப்பருவாசல்வடசித்திதென்மேல்
பக்கமீரான்வாறுமுன்றுயப்பகுத்தார்பத்து
நன்சிலத்தின்றஸம்ரத்னம்சான்முன்றுகும
ஏதர்ச்சிதறப்பையிராங்கிலமாட்டா
இன்னதுகின்றவிப்பதங்க்கிறப்பதென்று
யானத்தீவிப்பிறமனத்தில்காகோன்னேன்
தன்னிகரிஸ்தரனந்தாயும்பேமேலான்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகநதா.

44. கிவரத்திலைந்திப்பிரமனமனாகதின்பால்
கியத்திலவுத்துப்பிராபஞ்சேமவிஞ்சிக
கயரத்தீக்காந்த்துவைத்திருங்கனவிலும்பூன்
காண்பதுநின்றேற்றமன்றிப்பிறிதுகாணேன்
சுவாநுபுருகண்க்ருமுகட்டறாருமெய்க்காம்மைக்கேன்
தாங்கியலுத்தேன்விரைவிற்றவர்ப்பேன்றுப்
நவாதலாருள்காட்டியன்புதைழக்கமேலான்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகநதா.

நிவார—காற்றில்லா. தவாது—உவ்வாது,
நிலார—நிலாத.

45 உண்டுடுத்துத்தயில் நிற்கேறவல்லா ஜனகாமக்
வொருடீபும்பெற்றநிற்கேறநூலையெனக்கள்
கண்குடிகாஸப்படும்பாட்டுங்கூரமேரகாடேன
காவல்ளே தூரசிற்றால்களுகினமாயோ
ஈண்டுவிரல்போல்வேன்யான்றூடர்க்குதின்கோத்
குரிதமந்திரகாட்டுவதுண்டுதிரைக்கேடேன
தண்டுமின்டேஷ்டேகமின் ருதண்டேஷ்மேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசாமிகாதா.

[ம]

46 போறிப்பதக்கக்கோவித்தென் முகிக்கிதன்போற்ற
பொதுயர்த்தமைப்பிழைழத்தகிழுப்புருவைப்போல
அதப்பிழைழத்தயத்தேன்கீதேட்டுப்பேல
ஐயையேராதேடுத்தறக்கார்த்தானுண்டு
குதிப்பதிக்குமீட்பதன்கேறுகிறப்பால்குன்றுக
குணகித்தேயேஞ்சைடுவிட்டுக்குடிணகுமீயாடு
தறிப்பதொருமரம்போலச்சாய்தேன்மேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசாமிகாதா.

47 இருந்தகொம்பேதென்றுணராதுசலாடி
எப்தத் திதுபட்சிமையைவிக்காண்மட்டம்
வாருந்தியுள்ளதுதென்மலர்க்கங்கூத்தென்
மயைநாக்கணுயோவான்நிமென்மறநுட்டரயோ
தெரிந்தாற்றைக்கெட்டாதாலுவதேவ
தேகமிழத்தினக்கூடுபோட்டுநைட்டேஷ்மீவன்
கங்கதுபார்விகாந்ததனைத்தாங்குமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசாமிகாதா.

48 அன்புகம்பூட்டுகிறத்தேஷ்மேரங்கியாக்கி
அதில்வர்க்குநினக்கக்குறுமையாகிச்சீர்க்கு
பொன்பொருவுன்பாத்ராவிக்குத்தப்போகுற
ஏர்ஸ்கார்க்குலசமாத்தீடுகிறப்புக்குயென்கேறு

பொதுவர்—இயைர். புருவை—ஆர். உண்டு—உடி
குடிணகு—பறங்கு. முறை—தியமணம்.
புரச்காரம்—உணக்கம்.

என்புருக்கிண்புகளையுபேத்திப்பாடா
நண்வெண்ணாலேபுறம்போந்தாயினையிலேகன்
தன்புதல்வாததுவிதனைத்தணந்தேங்மேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

49 தூரெரிச்துகிணபரப்பித்தனைர்த்துக்காயாத்
துர்விருட்சம்போல்வானித்தோயியென்றே
கார்செரிஸ்தலின்னிலினுங்காட்சிதாராய்
கண்மனியேயன்பைமிருசிறகாய்க்கட்டி
ஆரிருக்குத்தட்டதாலும்பறப்பேனுகா
ஆகுசவுடற்சமையையகற்றிப்போட்டேன்
சார்புவங்கென்னுவியதைத்தாங்கிமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிகாதா.

50 ஆற்றிகடயோர்வடவிருக்கத்தால்கீழ்ந்தாழ்ந்த
அரியலுக்கண்டிப்பிறவரிகளுச்சம்
ஊற்றெடுத்தமுள்காத்தல்போலவுட்கி
ஒருதமியேன்வாதனைகள்குற்றஞர்மற்ஞர்
வீற்றுக்கீற்றிருக்கமுதமெல்க்தாரெய்த்தார்
வீவுதியரும்மைவத்துக்குரும்விட்டுப்போனார்
சாந்துமெற்குத்தஞ்சுமினிகீவாமேலாஞ்
சாலோகந்தாயேசுசாமிலாழி.

சாலோகப்பிரவேசம்

முற்றிற்று.

வாழி.

வாழிபரன் யேசுக்ருநாதன்வாழி மகத்துவமார்ச்சத்திய
சுந்தரவிவாழி
வாழிமினன்சங்கங்கள் குருமார்வாழி வைத்திகமார்க்கன்
சிறந்துமல்ந்துவாழி
வாழிமுகினுடு கலைமக்ஞகவாழி மன்னவர்கள்வாழிவிதர்
லயங்கள்வாழி
வாழிதர்மலிக்கிறோறியாராணிவாழி வகுத்தபஞ்சரத்தின
மும் வாழி வாழி.

பஞ்சரத்தினம்

முற்றிற்று.

Ar 1
3

**DANIEL POOR LIBRARY
JAFFNA COLLEGE ©**

A16867

ARCHIVES